

3

VYSOČINA

Kulturní samizdat Česko-noravské vrchoviny.

RECENZE:
AKU - AKU
S. K. M.

KLUBY:
"DEPO"
Ždár n. S.

ROZHOVOR:
O válce
v Chorvatsku
Budou
KRIŽANKY 927

Znovu samizdat?

Do Československa se rok po revoluci vrátil samizdat, oznámila včera v londýnském deníku THE INDEPENDENT Mary Hockadayová. Napsala, že cílem není tentokrát obejít komunistického cenzora, ale ekonomickou krizi vydavatelského světa. "Nejméně půl tuctu nakladatelství se položilo kvůli rozšířené byrokracii, obrovskému vzrůstu cen papíru a tiskárenských prací a devastující 22procentní dani z knih."

OBSAH:

ÚVOD

Petice občanů "Právo na spravedlnost".

LITERATURA

STOPYFAKTASVĚDECTVÍ - PAN RADA

VYKOPÁVKY

PhDr. Vladimír "Bóža" Trojáněk

Vít Bohumil Homolka

KLUBY

Babo rad' - R. Nuwirth

"DEPO", Žďár nad Sázavou, zpracoval V. Bukáček

O tom našem klubičku jihlavském, rockovém - Sago, Jihlava

Programové prohlášení a cíle Klubu přátel díla C.G. Junga

BOLLINGENSKÁ VĚŽ

HUDBA A DIVADLO

Rozhovor: V. Fiksa, ATOMOVÁ MIHULE ptal se R. Nuwirth

Industrial - postindustrial, článek přečtený před vystoupením skupin S.K.M. a Psychotic kontainer, 26.4.91, v Třebíči.

Povídka: Poslední věta - Sago, Jihlava

Recenze: O tom kterak zvítězila česká výtvarost - M. Sláma, Paříž

Půlnoc - CITY OF HYSTERIA - P. Homolka

Rozhovor: Nad pivem s AKU - AKU, zpracoval V. Bukáček

MANON, (... v objetí s veterinářem)

Docela obyčejný pátek (C.A. BAND, KEJVAVÝ KONĚ, H. Brod) - R. Nuwirth

EKO - ČINNÁ

Děkujeme tímto, Institutu for Democracy in Eastern Europe
a zvláště paní Ireně Lasotě, za podporu nezávislého tisku
v Československu.

" VYSOČ. - ČINNÁ "

N-T-S

v Praze, 18.12.1990

Vážený přítelé,

publikace, kterou vydáváte, je jedna z democií, které
obdrží podporu od Institut for Democracy in Eastern Europe.
Rádíme se přitom pořídky, které jste ve svých žádostech
uvedli.

Jedná se o:

1. Vysoč.Činná - Žďár n.Sázavou: xerox, os.počítač
2. Čin - Praha: xerox
3. Aféra - Hradec Králové: xerox, fax, os.počítač
4. Moravské noviny - Brno: os.počítač a odborná literatura
machine (obdrží xerox a os.počítač)
5. Teplický Vogel - Teplice: xerox a os.počítač (prosíme o sdělení,
zde je pro počítač nepotřebí spec.textový procesor)
6. Ruské obrůda - Medzilaborce: os.počítač, malý nahrávač
7. Echo - Bratislava: fax, os.počítač, malý nahrávač
8. Dien Dag - Praha: os.počítač a malé nahrávače
9. Krovské noviny - Kras: os.počítač
10. Kurýr - Plzeň: os.počítač, fax, fotosperát (obdrží os.
p.čítač a fax)
11. Informátor - Česká Skalice: xerox
12. Sociologické obzory - Praha: laserová tiskárna a osobní
počítač (přilíš vysoký požad vek, prosíme o sdělení, zda bude
postřečovat os.počítač a software)
13. Vzělání a výchova - Praha: xerox
14. Ekologický bulletin - Praha: PC AT
15. Inverze - Praha: xerox
16. Valdické noviny - Valdická věznice: prosíme o sdělení
přesného požadavku
17. Archa - Bratislava: prosíme o sdělení, k jaké době požadavku
došlo a p. Lasotou při osobním jednání
18. Vedrovický zpravodaj - Vedrovice: xerox, nahrávač

Den lidských práv, 10. prosince, na Václavském náměstí proběhla demonstrace, na které se sešli občané, účastníci se protikomunistických vystoupení v letech 1988 a 1989. Demonstraci uspořádali aktivisté předlistopadových, nezávislých občanských iniciativ. Na závěr shromáždění přečetla Jana Netopilová petici, jejíž obsah Vám přinášíme. Pokud se připojíte k petici občanů "Právo na spravedlnost" ze dne 10. 12. 1991, zašlete svoje podpisové archy obsahující jména, adresy, rodná čísla a vlastnoruční podpisy na adresu:

Stanislav Penc,
Vycpálkova 972,
149 00 Praha 4

nebo na kontaktní adresy našeho časopisu.

Petice občanů

"Právo na spravedlnost."

Žádáme, aby ze svých funkcí byli bezodkladně odvoláni generální prokurátor ČSFR JUDr. Ivan Gašparovič, generální prokurátor ČR JUDr. Brunner a hlavní vojenský prokurátor JUDr. Kříženecký.

Žádáme, aby byli postaveni před soud velitelé jednotek zasahujících nezákonným způsobem proti pokojným manifestacím v Praze v letech 1988 až 1989 včetně 17. listopadu, čímž se dopustili obecního ohrožení velkého rozsahu. Žádáme, aby byly postaveny před soud osoby, které je řídily.

Žádáme, aby byli postaveni před soud náčelníci a příslušníci II. správy SNB v Bartolomějské ulici, kde byli zadrženi při demonstracích v ulicích Prahy hromadně biti, a další náčelníci a příslušníci z jiných oddělení SNB - např. z pověstného dvorečku na oddělení VB ve Školské ulici.

Žádáme, aby byli postaveni před soud vedoucí státní a straničtí funkcionáři odpovědní za hromadný psychický a fyzický teror, kterému bylo vystaveno obyvatelstvo v době pokojných manifestací prodemokratické veřejnosti v Praze v letech 1988 a 1989, se zřetelem na zvlášť zavrženíhodný způsob tohoto teroru proti osobám nezletilým a malým dětem. Jmenovitě - Ladislav Adamec, Miloš Jakeš, Miroslav Štěpán, pánové Lorenc, Kincl, Vykypěl (Dr. Husák bohužel před soud být postaven nemůže, protože mezitím zemřel).

Žádáme, aby byli před soud bezodkladně postaveni příslušníci StB, kteří v letech 1988 a 1989 psychickým a fyzickým terorem zstrašovali pořadatele a účastníky prodemokratických shromáždění v Praze, unášeli je, bili a vyhrožovali jim likvidací, čímž je chtěli odradit od jejich nezadatelného práva na svobodu shromažďování, svobodu slova a projevu.

Žádáme, aby jejich trestné činy byly posuzovány jako trestné činy teroru v organizované skupině. Jmenovitě mjr. Zdeněk Šípek, mjr. Antonín Prchal, kpt. Beran, npr. Ota Svoboda a další příslušníci II. odboru StB Praha.

Zároveň žádáme, aby se okamžitě přestalo s ponižováním obětí komunistických zločinů z let padesátých, jejich odsuzováním ke zbytkovým trestům, aby tyto osoby byly rehabilitovány ze zákona a aby byl uznán III. odboj.

Vzhledem k naprosto laxnímu přístupu vojenských prokurátorů k výše uvedeným i jiným skutečnostem vznášíme tímto podnět Generálnímu prokuratuře ČSFR k zahájení šetření na vojenských prokuraturách z důvodů podezření z trestných činů: zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158.

V Praze, dne 10. prosince 1991

Petr Placák, Jana Miklušáková, Stanislav Penc, Kamil Černý, Lucie Váchová, Vojtěch Pokorný.

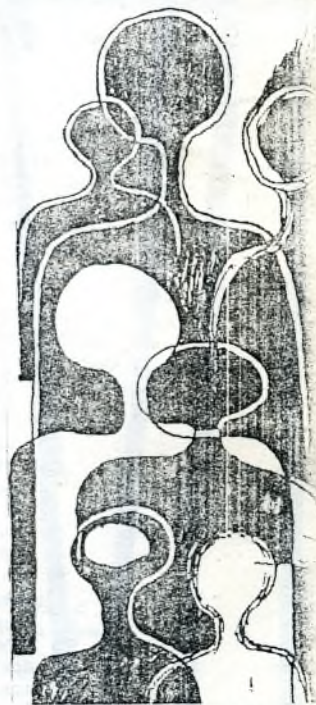
STOPY FAKTASVĚDECTVÍ - / jednou větou /

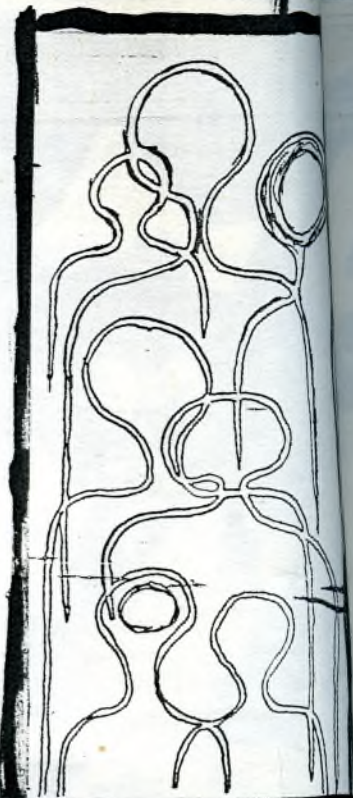
AUTOR

Byl pátek po šichtě a já čekal na autobus kterým jsem chtěl dojet na jeden podnik kde to mělo být stejné jako na všech akcích podobných na něž se všichni těšíme a máme je rádi a proto k nám patříme se všema podobnýma klukama a holkama a těšil jsem se jak děcko protože to vždycky bývá jako v pohádkách od pana Drdy jisto jistě už tam navšechny vyčkává moře piva a tvrdého ve skle protože se slavila svatba a vojna a vůbec protože se slavilo chtělo protože tomu odjakživa je a nebyť tam by byl hřích když se to konalo v lese kde pobíhaly veverky a srny a prasata společně mezi krmelci daleko od lidí a zatímco se autobus kdesi nezodpovědně flinkal a nic netušící cigareta klidně kouřila tak u mně zastavilo to nikdy nepřehlednutelné šráfkované auto jakoby se mohl posloužit stejně jenom od oka jenomže oni se zeptali na něco úplně jiného podle čehož jsem poznal že je to všechno v kyblu a namířili na mně prst - Kam jedete a řekli mi přesně to místo kam bych si rád koupil jizdenku takže jsem jim to raději zapřel jenomže z téhle zastávky ještě autobus nikdy jinak nepjel a navíc jsem měl taky své dlouhé vlasy a to bylo pro ně znamení protože mně pozvali na exkurzi do jednoho ze svých salónků k posezení kde mně vyslýchali dva pánové poseďáný na dvou židličkách a stolek s aktivy mezi nimi trůnil tak hezky se na mně střídavě vystřelovali pohotově i jiné otázky takže jsem si jednu chvíli myslel že ve svém volném čase oba dva jistě hrají fotbal na nějaký ten celek mistrovského přeboru protože driblovali fakt dobře i když ty příhrávky kolikrát nebyly přesné fakti dobře i když chtěl jet a proč jste tam chtěl jet a proč jste chtěl jet zrovna tam a jestli si myslím že nikde nesmím chybět a co jsme měli v plánu vyvádět a co mám v taštičce a co po kapsách a jak se jmenuju a kolikrát jsem propadl v základní škole a kdo tam nebude a proč... no a pak si odskočil na kafe a nechali mně dusit jako posvicenskou husu se všemi morálními zásadami a svědomím a strachem jenomže sotva se vratili cítil jsem koňak a protože viděli že mám taky chuť tak mi dali čuchnout k pěst: ale abych jim zase všechno nepomlouval tak musím říct že jim nesmrděla ale

táhl z ní pitralon a nabídli mi cigaretu s filtrem a když je všechny podnitili kouřili jsme spokojeně protože ještě pořádně nebouchli do stolu a nejste se s tím hloupý kluk co Vám je do té verbeže vždyť jim to stejně spočítáme a možná že hůř jak Vám a co Vás to tam vlastně táhne člověče to si nemůžete jít do kina říkali a mluvili do mně a ptali kolik mám doma po ruce sester jenomže já skoro nemusel odpovídat jelikož oni všechno svýma levýma rukama odbyli za mně a když se podívali na hodinky tak se mně nabažili a vykopli do bezpečného ruchu ulice z níž mně sebrali a řekli mi jen už Vás tady nechceme vidět to může být horší tak padejte no a já odešel na pivo protože tahle bitva skončila porážkou protože v hospodě jsem se setkal se všemi co taky nestačili odjet včas a měli jsme si proto o čem povídat a co zapíjet když jsme ještě netušili že jednoho z nás zapomněli na pasovém a přitom on ani jeho nevěsta na svatební cestu do ciziny jet nehodlali a brzyvojn jimi byl unesen na druhý konec Moravy odkud se vrátil v řádně neutěšeném stavu s opíčkou za ruku a vztekly že si vůbec v jeho rodné zemi někdo něco takového může dovolit provést a vysadili mně v polích a já nevěděl kde sem říkal a když se až druhý den vrátil tak do sebe házel jedno pivo za druhým zatímco se ten smutný den už od rána vařil na Samotě guláš všem hladujícím na počest a hostinská s láskou chystala sudy s hodněstupňovým pivem kterého objednala spoustu aby všem udělala radost a mohli ho všichni kamarádi a kamarádky pit až do rána a ona s nimi a s muzikou protože i slečna Jitka byla muzikální typ a lišáci kteří jí na její Samotě občas dávají dobrou noc jsou moc vyčouřaní a hodně spotřebují a hostinská čekala na své nové zákazníky kteří na sebe nechávali dlouho čekat až už to začínalo být krapet divné protože cinkalo šest večer a u stolů krásně zdmi prokvetlé restaurace posedávalo jen málo postav které si pospíšily a lily proto do sebe dvanáctku s velikou chutí protože nebylo co dělat a říkaly se vtipy a karty se mazaly a všichni se nemohli dočkat a celé je to takové divné řekla hostinská a nikdo z nich ještě o žádných zátarasech na silnicích a hlídkách a mobilizaci nevěděl takže jen kroutili hlavami. vždyť je přeci pátek divili se a každý sporádaný příslušník třídy dá své práci vale kór když ví že je očekáván aby všichni společně oslavili odchody a návraty a celý život protože ho přeci měli rádi a ještě raději byli když se jim do něj nikdo nepletl a právě když si otevřeli lahvičku vodky protože se začínali nudou pomalu ořusovat tak venku na stěrku zanařikaly brády a Jaromír řekl hele už sou tady jenomže dovnitř vpadla tlupa chlapů v uniformách i bez a jakmile velitel všech detektivů odkopl pod nohy se mu pletoucího kocourka Kokeše jemuž se to nelíbilo takže se před invazí uklidil dokuchyně tak začal dobře známý divadelní výstup podle všech známých pravidel a Vy pane občanský průkaz a Vy taky a kdo jste a co tu děláte a proč vůbec nejste jinde a Vás pane Palička známe a proto pojedete s námi a pan Palička svou kabelku odkopl do stínu pod stůl aby mu ji tam nevystrachali a šel s nimi

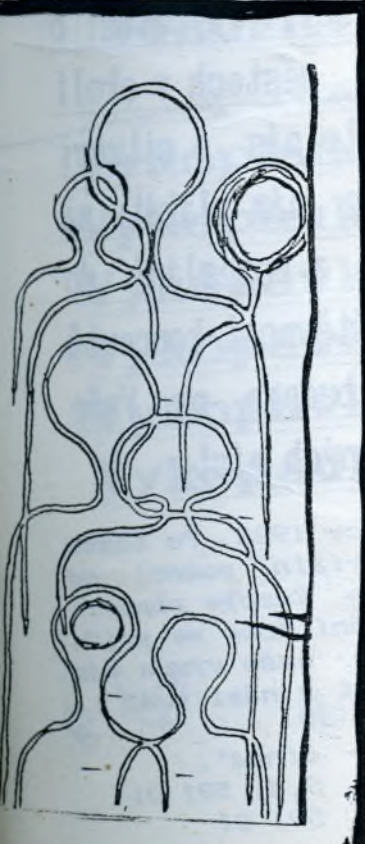
a pořád ještě byla řádná otevírací doba takže do toho všeho přijelo autíčko se dvěma pány kteří neztráceli ani minutu a vpadli do kuchyně z níž se táhla vůně papriky, česneku, masa a kouře a ze které je chtěl přiležitostný kuchař co ten guláš vařil vyhodit ale oni vyhodili jeho protože to byl ředitel družstevního podniku se svým nejmilejším náměstkem a byli rozčileni všim co se tu děje za nepřístojnosti a podle tichého přání soudruha pana velitele komanda přikázali vedoucí, čišníci a uklízeče v jedné osobě uzavřít provozovnu v níž se n ě c o chystalo náhradního volna okénko vyvěsili cedulku - Za účelem čerpání nahradního volna zavřeno - ale to už návštěvníci stáli venku přede dveřmi hospody a právě tehdy přijela dvě auta až do vršku naložená hudebními pomůckami takže za chvíli stáli u zdi i řidiči s pasažéry mezi nimiž byl dovolenec bez svátečního zeleného sukna a všichni hledali občanské listy a tramvajenky a pernanentky v marné snaze nějak se jimi před orgány zaštitit a zadržovaných bylo čím dál víc takže bylo na obou stranách veseleji a mezitím už hospoda byla zamčená a hostinská na všechno koukala smutným očima s kocourkem Kokešem na rameni a ten si jazykem čistil tlapy jakoby se ho tohle všechno nijak netýkalo a přitom si mohl přilepšit gulášovou flaksou a notesy se bez zastavení a zaváhání či únavy plnily jmény a všemožnými údaji pro počítače protože v jejich době žijeme a opovržení čouhalo za každým přeloženým listem a psi se na celý rumcajch dívali s vyplazenými jazyky a psůvodi si vykládali o fotbale aniž by slevili něco ze své placené ostražitosti a mezitím vši soudružskou náladou přijížděly posily za posilou ze všech světových stran a dokonce i z lesa kde byly rožestaveny pěší hlídky v konfekčních oblecích aby je každý lépe poznal a co nejdřív před nimi utekl ale zato byly vybaveny dokonalými mimikrami na ušních boltcích a aby přibýlo ještě něco legrace tak přijel autobus z něhož vystoupilo zase několik chybějících žiznivců kterým se každý již proklepnutý oslavenec divil proč raději nepřejeli a zase nastoupily notesy a sem tam se blesklo z očí služebním fotoaparátům a ještě jednu momentku prosím vždyt se rádo stalo ale ten pokřivený úsměv je povinnost jako sousoši na Karlově mostě kde je lidé obdivují i když oni samy si jich jen málo všimají takže to by bylo a kde je vás víc ptal se průběžně detektiv bez notesu kterému zřejmě stačila jen hlava která ho ale ze všech dojmů začala pobolívat a protože nejspíš gvládal pravomoc lépe než všichni ostatní kolem tak říkal když se vrátil od vysílacího vozu kde ho asi rozběhnutý aparát kopl a nechci vás tady za pět minut ani začuchat rozloučil se se sochami a s kapkami potu na čele zmizel v jednom z automobilů které se pomalu rozjížděly a kolem pochoduující kolony nabíralo jedno po druhém rychlost víchru který lidičky ofukoval ale neofukl protože lidičky z něj už dávno chronickou rýmu dostali a teď šlapali svým vykázaným levým pruhem do nepřilís

vzdálené visky kde museli odbočit aby došli na ztracenou hájovnu kam už byli ohlášení tajným telefonátem jednoho z organizátorů který všem slíbil že tam potkají hodně slepiček husiček vepře koníka i kravičku a navíc papoušky ale aby ještě všemu nebyl konec přiřítit se odkudsi mladík s obnaženou sekerou a mával s ní startujícímu gazíku se psíky takže byl promptně zadržen aniž komukoli ublížil více než slovem a protože unikl kontrole presence tak odjel s pány tam kam podle nich patřil a odkud se vrátil hned druhý den ráno protože nebyl vykolejen nad ústavní normu a kde na něj přese všechno nezapomněli protože už jednou prošel jejich branou ale to auta mezitím pořád ještě odjížděla a jedno z nich svým neuváženým kaskaderským kouskem vyděsilo jednu z nejhezčích slečen pelotonu takovým způsobem že se slečna ze šoku vzpamatovala o několik let později v americkém Seattlu kam se raději před podobnými incidentem přišel o potencionální takže stát tímto neuváženým incidentem přišel o potencionální matku rodiny zdatnou pracovnici a nezbytný hlas při všelidových volbách jenomže tohle byla ještě hudba budoucnosti protože zatím si to lidičky štrádovali lesní zkratkou a pod botami trpělivě vyhledávali houby aby propříště lépe procvičili oči a upíjeli přitom alkohol z lahví které si nikdo nezapomněl vzít s sebou a byli rádi že nepotkali žádnou zapomenutou hlídku a tak si mysli že byly jisté po úspěšném tahu odvolány zpět ke svým mamínám ohrát si párek a hladit své milované děti které jim byly nadevše jelikož tomu tak ve správně vedené domácnosti má dozajista být zatímco vyzváněly telefony a vysílačky a poletující hlídky ve štráfkovaných domečcích nemohly najít stopy po upchlicích a ptali se jeden druhého ty Vládo to sme blázní kam se ty hajzly skovali a nezbylo jim nic jiného než objíždět chalupy a zpytovat u nich svědomí a chtěli se tak moc dozvědět směr kterého si sakra někdo přeci všimnout musel a lidé nevěděli protože se dívali na Zemana takže u jejich dveří stát nemohl a když se konečně našel někdo kdo od nich chtěl mít pokoj bylo už půl dvanácté v noci a oni se teprve houfovali a vyjížděli po cestách i necestách zrovna tam kde se skoro všechno vypilo a dojídal se i guláš který si museli odnést s sebou a chléb byl tvrdý a sůl zvlhlá a stejně už nikdo hosty nečekal a dělala se sranda a šibeniční humory a hrálo se divadýlko a nehrálo se na kytary protože děti pana domácího už spaly jenže do toho veselí se ozvalo zakvílení brzd a ulevující si holky přišly hele kluci už sou tady zase a zase se světnice zaplnila přisnem obličejů které kdosi okrádá o spravedlivý

lépe viděli protože tomu tak asi muselo být a žárovky v objímkách taky nelenošily a světýlka kontrolovala stavy a kdepak vás šest zůstalo ptali se poněvadž oni měli všechno spočítané a zkontrolovali hasící přístroje a všechno co bylo po ruce když už tady jednou byli a domácí pán se nesačil divit a když se zeptal byl odkázán do mezí kde má jistě více práce o niž byse měl postarat především a ptali se ho aniž by si vzpomněli na otazník

a co Vy si vůbec myslíte říkali mu takovou bandu si nasadíte do baráku který navíc ani není Váš a copak by se asi stalo kdyby oni promluvili a což se asi stejně stane a bude mít na ředitelství hvozdů co vysvětlovat a přijdeme si to sem ráno zkontrolovat a protože byli zase o něco chytřejší a spokojenější tak odjeli protože věděli že ráno tady potkají zase už jen slepice, husy, koníka, vepře s kravičkou a hejno papoušků ze kterých mít strach nemusí a domácí pán byl ze všeho smutný a když si zanadával tak donesl litr rumu aby se o něj se všemi podělil a taky se začalo hrát na kytary protože hajného děti už stejně nespaly a společně se všichni pustili do zbytků guláše který byl studený jako psí čumák a pak se objevila šrůtka domácího uzeneho takže se spát nechtělo už vůbec nikomu a do rána si všichni povídali o holkách a o klukách a o všem co je dnes potkalo a tak když se konečně rozednílo chtěli lidičky spát a proto si raději s dětmi zahrály na partyzány protože ony ještě nikdy tolik fousatých a vlasatých strejdů a hezkých slečen pohromadě neviděly a všichni byli veselí jakoby se všechno začínalo znovu a nikdy žádný včerejšek ani nebyl a nic zvláštního se nestalo, však příště to zase vyhrájeme my utěšovali se navzájem a honili se s dětmi tak dlouho až ze všeho dostali žízu takže nezbylo než posbírat co bylo jejich a naložit všechno do aut a jít po svých tam odkud byli vyhnáni protože jinak nebylo kam a stejně se na hospodu těšili a říkali panu, domácímu pánovi Járo nezlobte se na nás my za to nemůžeme že nás mají piné zuby a Jára řekl jen na to se vyserte voni jiný bejt nemůžou a když se všichni rozloučili s dětmi i s paní hajnou spustili veselé vlastenecké písničky ze kterých jim bylo dobře u srdce a cestou se divili jak je všude kolem krásné a co těch barviček na každém kroku a když došli do konzumu z ničehož nic všichni dostali na něco dobrého chuť a koupili si ledňáčka s rohlíkem a lidé ve frontách na maso koukali a ptali se sami sebe a mezi sebou a víte paní že tady na Samotě byli ty... chartýsti a copak je to ptala se druhá to asi bude nějaká nová sekta říkala třetí a lidičky se smáli a mohli se uchechtat takže jednomu z nich ihned zaskočil rohlík a když se vydali dál tak jim po cestě stromy mávaly na pozdrav a větvemi pokyvovaly nic si z toho nedělejte vždyť co máme říkat my tady u silnice mezi tím olovem a sotva lidičky došli do hospody tak je hostinská přivítala a nezavřela pusu dokud před každým nestálo po pivě do něhož se všichni hladově zavrtali a taky vrátili hñec od guláše a hospodská řekla děcka já vás tady nechát nemůžu už se po vás ptali dva a má přijet inspektor to tady pohlídat a sou to volové zaračila se já teďkone budů muset snídat pivo a obvědat pivo a večerťet pivo dokud ho všechno nevypiju a přitom to byla ženská jak za groš kudla takže jí všichni lítovali ale pomoci jí nemohli takže alespoň se pomazlili s Kokešem který všechno odnesl jako v opravdové bitvě a na rozloučenou si všichni poručili hodné striplyzpárků aby jim neuplavaly žaludky a když všechno zaplatily z peněz ušetřených na tenhle povedený záťah tak se rozloučili s

celou hospodou Samotou i se slečnou hostinskou která se na tuhle sobotu těšila možná víc než oni a v autobuse pak lidičky ještě dlouho mávali vzdalující se zatáče ve níž zase jednou poznali něco z toho co věděli a co jim začalo být jasné sotva roztrhali dětské botičky protože si zase jednou chtěli dělat jen to co je bavilo protože se jim to tak líbilo a celou cestu do města si dělali šprťouchlata z auta které je sledovalo aby se v pořádku dostali k maminkám a povinnostem které na ně číhají za každým rohem a pro které se zřejmě narodili a jakmile autobus konečně zastavil a lidičky vystoupili tak dostali zase chuť být spolu při pivě takže šli do hospůdky v níž byli doma dělat dobrou náladu aby je ze všeho netrefil šlak a mrkali k pultu o něž se opíral psovod kterého oni dobře poznali a celá hospoda už dávno věděla že to chuligáni zase jednou dostali a vůbec ne naposled a pan vedoucí všem nosil pivo za pivem protože proti hašíškům nic neměl protože pít u něj na sekeru neměli ve zvyku a já to tam ten víkend do sebe lil taky protože jinak bych vám o tom nemohl povídat.

Le sem le te m po zd ní m lé te m
jed ní m vr ze m ho ne m po dz e m

pan Rada / 1981

Z knihy povídek s názvem BYLO NEBYLO...
... tu s námi

/pozn. redakce: povídka již byla ve "Vysoč.- činně" otištěná, pro špatnou čitelnost jsme se rozhodli otisknout ji znova. /

SOUTĚŽ PRO ČTENÁŘE!!!

Povídka Stopyfaktasvědectví byla napsána v roce 1981, ale až o tři roky později byla doplněna o jednu větu. Jestliže ji správně uhodnete, můžete být vylosováni a získáte malou cenu.

Redakce

VYSOČE ČINNÁ

TELEFON

Nezávislý občasník Česko-moravské vrchoviny

zaměřený na literaturu, hudbu, divadlo, výtvarné umění na pomezí

Čech a Moravy

HLEDÁ KE SPOLUPRÁCI:

dopisovatele, recenzenty, fotografy, výtvarníky, aj.

Máme zájem i o starší práce vydané samizdatem před rokem 1989.

Nechcete, nebo nemáte možnost publikovat v oficiálním tisku?

Zašlete Vaše věci nám, rádi je otiskneme

Dřívější doba nepřála neoficiální kultuře, nyní je situace podobná, jenom důvody jsou jiné. Chystáme sérii reportáží o situaci kultury a hlavně klubů v některých městech v okolí Vysočiny. Potřebujeme i Vaši pomoc, informujte nás o situaci kolem klubů a kultury ve Vašem okolí. Posílejte nám plakáty na koncerty, programy klubů, zajistíme rozmnožení a rozeslání do okolních měst, na naše náklady. Zvýší se Vám návštěvnost koncertů a naše vzájemná informovanost. Na oplátku budeme na Vaše kontaktní adresy posílat informace a plakáty z jiných míst.

Vysoč.- činná začla vycházet, jako samizdat v roce 1988. Po téměř dvouleté přestávce, se snažíme, po obdržení materiální pomoci od americké nadace Institute for Democracy in Eastern Europe obnovit její činnost. Bude vycházet jak čas dovolí. V dnešní době se spíše potýkáme s problémem nedostatku příspěvků. Proto naše výzva Vám. Pokud máte zájem o spolupráci, máte možnost tvořit s námi tvář i Vašeho časopisu.

Nezávislé tiskové a dokumentační středisko "Vysoč.- činná".

Kontakt: Radovan Neuwirth, Studentská 10/48, Žďár n. S. 4, 591 01

Vladislav Bukáček, Tvrz č. 6, Žďár n. S. 1, 591 01

Vít Bohumil Homolka je dnes už legendární postava žďárského duchovního podzemí. Byl jedním ze zakladatelů Atomové Mihule, svého času její monopolní textař a jeho interpretace jednoho z největších hitů A.M. s názvem 60. píseň je, podle mého názoru, dodnes nepřekonaná. Po celou dobu, následující po podpisu Charty 77 se ocitl v centru pozornosti StB, což paradoxně jakoby jen zvyšovalo jeho bytostnou potřebu psát. Z dnešního pohledu se ale zdá, že méně mnohdy bývá více. Oproti jiným svým vrstevníkům však nesložil ruce do klína a do stáda všude okolo hýkajících oslů se zahnat nenechal. S V.B.H. se dnes můžeme setkat v živnostenských, chcete-li podnikatelských kruzích.

14.2. 92 R.N.

Ukázky jsou vybrány z povídek a fejetonů, které vznikly v letech 1976 - 1980.

A tohle je ...

Nevím jak vypadá smrt, ale jestli je taky tak vospalá a unavená, jako každé všední den, pak ani tehdy není vo co stát. Nevím, jak vypadá život, zdá se mi, ale jestli stojí taky tak za prd, jako to k čemu jsme denně nuceni, pak ani tehdy není vo co stát.

Mám jedinou tužbu, když svlíkám večer černý sako, gatě a bílou košili, mám jedno přání: pověsit se s nima někde na háček a viset, viset, vsakovat vůni protimolových prášků. "Jé, ty seš inženýr, inženýr života", říkával vozrala František, ten co se hádává, jestli někdo zná blázinec v Jihlavě líp než von, když už tam byl čtyřikrát. Cikán Honza vopřel svou neštovicema poďobanou dršku do sklenice piva a snažil se mě ukecat, abych mu nalil další. Nechci, ale pak mu to pivo stejně dávám, i když vím, že ho stejně vyleje, protože snědl hrst prášků a na to si dal velkého rumu abý byl dřív hotovej. Taky proto, aby ho to tolik nestálo.

Jiný flinkové hraje karty. Je to zakázaný, ale krásný, říká. Seru na ně. Hlavně když dávaj pinku. Celkem si nemůžu stěžovat, jsou to docela dobrý alkoholici.

Zmocňuje se mě pocit jakýhosi marného snažení, takový tý nicotnosti. Je jaro a já jsem dočista v prdeli. S nervama, se vším. Holky na mě taky dlabou. Je jaro! K čemu to bíbý jaro?

Dělal jsem mezi smetánkou, mezi těma, co mají možnost určovat, zda cikán Honza pude za svý práškový snění sedět, mezi těma, co nechodí na karty sem, ale někam úplně jinam. Nevím, když to tak posuzuju, kde byli horší lidi. Myslím, že je to všechno tak nějak zjebaný, a to jaro by taky vůbec pro mě za mě, nemuselo bejt. Všude se chlastá, šuká, myslí se jen na prachy a žrádlo. Posvátný styl lovců mamutů. Z těch stolů pokrytejších dočasnou hojností taky vobčas ukápně smítko i pro příživníky a nebo vrchní, aby i voni mohli zejtra bejt grandí. Musej se těžce uklánět, když vyjdeš s každým, povede se ti dobře. "Děkuji kouzelná babičko, spíš jste mi měla dát do vínku nějakou tu flašku, protože... Nejsm Pomazaný!"

"Jó, když se nevoholíš a nevostřiháš, pak nevím, nevím." Civilizace prej postoupila, jenže já ze svých pozic žádnej pokrok nepozoruju, leda ten, že se Becherovka jmenuje 13-tej pramen.

Civilizace jde mílovýma krokama, jenže kam? Mám rád hostince, bufety a pajzly všech druhů, byl jsem jimi odchován, dorostl jsem jich. Chápu jejich osobitý život. Jsou státem sám pro sebe.

"Á pan Krška, jako vždycky prosím? To nemuselo bejt. Dám si, ano, to víte, jednou za čas to taky neškodí." Takže dneska asi tak dvacátej a budem jako cepy. Vejlata nám spestří život. Zálaha připomene placení. Ještě není konec, necejtím se tak docela na měkko. Ještě není konec, necejtím se tak

"Prokristapána, kdy ho to přejelo? Škoda ho chlapa, von byl

celkem dobřej." Vyhazuju si z kasy lísteček s poznámkou -
Karliček půjčeno 2.3.77 Kčs 100. Je to v háji. Tak Kája je v
pánu. Jestli pak přijdou příbuzný zavakat dluhy? Nepřišli. Neměl
nikoho než dceru, kterou jednou prochlastal v kartách a prodával
ji. Vona se na něj od té doby zlobí. Nemůže fotka ani cejtít, ani
po smrti, ani na nebesích: Otče náš!!
"Copakže Laďa nechodí do hospody? To snad ne! Voba braši a
Venca taky? A já jim říkal - Kurva kuci, nežerte ten sajrajt,
nechte toho!" Vlak z nich udělal maděru. Erzek lituje, že se na
nechte toho! Jsme podivná pohřební delegace. Myslíme spíš na
to jak bysme se vožrali, když v hospodě nemají pivo. Pak z nás
to jak bysme se vožrali, když v hospodě nemají pivo. Pak z nás
vysvítá, že litujeme spíš sebe. Docela běžnej egoismus co
kdyby... Může se stát... A život jde dal jako kdyby se... vlastně
docela, docela nic....

Civilizace a zpět! Minulost a doopředu! TAK KDO TĚDY VYŘKL
ROZSUDEK NAD TĚMA UBOŽÁKAMA!? Kdo jim ukradl klíč a spokojenost a
vláskl jim jejich pečelící boláky? Ti křeři seděj nahofe, to
nemůžou nikdy rozřešit, protože voni se vod těch mrzáků dole
výbec nelíší. Snad jen tím, že jezdí do hospod evárním
autákama. "Starej byl zas v ráži," vzdychá spánskej koč a jde
pucovat poblítej zadek.

"Já jsem strašně dobřej chlap, mě si važ, já vás mám kuci
všechny strašně rád, věřte mě," a slzy.. Všeho jsme schopní. Tak
se tedy všichni máme navzájem rádi a dáváme si na zdravíčko a
aby sme se tu zas sešli za rok. To tak leda až po prachách,
protože nezlote se, chlapi, ale já nepujčuju. Kam bych přišel,
"Di si kam chceš, já tu mám svý kámoše a ty mě založej, tobě, ty
hajzle nezaplátím už ani nudli, abys věděl. "Vyser se na mě, jo!"
"Ale tak se nerozčiluj, dáme si spolu. Sme kámoši." A pak zamykám
skříňku s prachama, dávám flašku na stůl - dneska jsem z nich na
tu jednu vydřel, ať vypadám jako dobroděj. A už nevím kolik je
bylo a bude. Nezapamatuju, asi zhola nic. Budim se doma,
srychtovanej, hadry pod postelí, hnusně ze mě táhne, hlava mě
bolí. Teď celej tejděn se nám budou všichni usmívat, copak jsem
zas kecal. Komu jsem nadal? Popral jsem se? Ztropil výtržnost na
němštic? Nebo se snad někde svlíkal? Neří nad pivní upřímnost,
Kdeko věří vožralejm ksíftům - chvíli jsou páni, pak zase
žebřáci. Já nedám docela na nic, tejděn poslouchám ironický kecy,
pak se vomrzí.

Vyzpovídám za den tři a třicet kombajneristů s kterejma proberu
všechny technický votázky týkající se třetího mistrovství světa v
závodech třetích kubatur.
Tolik usměvů, tolik podlostí, takový dramata, to se nevidí ani
v nejlepším divadle. Rozflákané židie, stoly, sklenice litají
vzduchem.

"Nazdar chlapi, ahoj, to byl zas jeden šamcajchi!"
A lehle je taky život páni inšpektoři?

Děvče s panenkou

Posadila svou malou panenku z celofánu na haldu.
"Příkláním se," řekl pán z Výboru pro čistotu, "též k názoru, že
rasa musí zůstat jednotná. Takže, děvčátko, tvá panenka nemá co
dělat mezi takovouto různorodou směsí. Jak jen k tomu přijde, že
si nehraje na zelené louce, jako jiné panenky?"

"Jenže ona není mluvící a má mne ráda!"
"Tvůj názor, to je docela jiná věc, má-li však být vydáno
směrodatné rozhodnutí; musí mezi květy!"

"A starý strom," ptalo se děvče, "ten byste také přesadili?"
"To se netýká stromů, nýbrž lidí a jejich hraček, vždyť si je
stvořili, aby jim sloužili k potěše."

"Jenže ona, pokud je mi známo, není jen kromobyčejná
celofánová paná, má duši. Tu jsem jí já sama vdechla při hrách,
naučila jsem ji způsobům, které sama ovládám, písním a slovům,
které jsou mi blízké. Zkrátka, živou mocí se vám nepodaří změnit
styl mnou v ní vypěstovaný."

"Tvrdošíjně děvče, zřejmě důsledek zanedbané výchovy, je třeba
trestat tyto děti, nehodící se dočista do prostředí jim
uchystaného. Proč tedy má kvůli její tvrdé hlavě padnout vniveč
celá naše osvětová práce. Už z hlediska principiálního se
nepatří, aby ty dvě zůstávaly spolu."

Zaklínací formulí rozdělili obě nešťastné souputnice. Říkali,
měly byste nám poděkovat -
Děvčátko plakalo. Panenka mlčela, neuměla mluvit.....

Vladimír "Bóža" Trojáněk

PhDr. Vladimír "Bóža" Trojáněk se jako žďárský rodák během svých pražských studií na Karlově universitě - katedra marx-leninismu nesmazatelnou čarou zapsal do historie místního undergroundu nejen jako občasný zpěvák kapely Atomová Mihule, ale i jako kytarový bard, a to svými zhudebněnými reflexemi tehdejších poměrů. Dnes působí v hlavním městě republiky a profesionálně se zabývá tím, co mu bylo odjakživa nejbliž. Literaturou.

Ale jak jste se sem dostali?
Dnes, dnes to ještě nevíme.
Ale jak jste se sem dostali?
Rvali jsme se z blázinkama a pak
jak když do nás střelí.
Ale jak jste se sem dostali?
Drobili nám housky a rohlíky;
ostatní pomřeli, tak kdo by
neodolal.
Ale jak jste se sem dostali?
Tleskali jsme nejdřív, jak jsme chtěli,
pak jak jsme mohli.
Ale jak jste se sem dostali?
Mlýny nás naučily třít nouzi.
Ale jak jste se sem dostali?
Děkovali jsme prvnimu a nadávali
poslednímu.
Ale jak jste se sem dostali?
Nezajímalo nás historické trnutí zubů.
Ale jak jste se sem dostali?
Dost podrobnou topografickou revolucí.
Ale jak jste se sem dostali?
S kadeřavou křečí, s hořčicí a křenem.
Ale jak jste se sem dostali?
Příliš okatě a příliš opatrně.
Ale jak jste se sem dostali?
Potmě, pěšmo a přece.
Ale jak jste se sem dostali?
Dnes, dnes to ještě nevíme

Jsem úředník postižený
latentní neomylností
vrtám se v nose
prstovou vrtačkou
plán těžby
splníme
záleží, jak se to veme
holubi nám ale stávkují
ano, klidně
napišš to do novin
- ne to nemohu uvěřit, opravdu ne -
oni posléze odletí
na Staroměstské náměstí
a tam se houfují jakoby holubi

Ateismus
je vědecký trest
ve kterém současně -
cinká 30 stříbrných
zní Kouzelná flétna
a automatický buchar
vytepává rytmus
uškracené labutě.
A opodál pláče Ježíš
který nesmí zemřít.

Těch polibků
co jsem jí nasázel
a sloviček
hebkých a mazlivých
a pohledů
prudkých a sametových
a dotýků
kradných a vzrušivých
a
když
přešlo
Přijímání
našel jsem na jejím nahém
těle tabulku
TENTO AUTOMAT KRADE

atmosférováný člověk,
se dneska
omluvil
-nende to,
chlapi,
ňák mi to dneska
sejruje-
našli ho,
kterak on mlčí,
k čertu.
A plný břicho ementálu.
A strašně divná
divná atmosféra

Hloupost
je hluboká stráž
kterou propálil ON
v prostřeném ubruse
neboť se náhodou
netrefil
do popelníku

NEPŘÍLIŠ PŘESVĚDČIVÉ TÁPÁNÍ /ukázky/
Vytěženo z mojí hlavy září, říjen listopad, prosinec 1983

připravil V. Bukáček

V této části časopisu bychom Vás chtěli seznámit se situací klubů pro mladé lidi, v některých větších městech na pomezí. Kluby nemají dnes na různých ustlano. Počínaje vhodnými prostorami a konče množstvím financí. V některých městech šlape klub výborně, i spolupráce s radnicí není špatná. Jsou však místa, kde je situace opačná. Mezi taková města patří i Žďár nad Sázavou.

Místní klub, svého času vyhlášený po Čechách a Moravě, coby velice kvalitní místo kulturního dění, dnes již neexistuje. Klub se i přes mnohé protesty nepodařilo uhájit, nové prostory vhodné k provozování klubu se nepodařilo na radnici vyjednat. Tlak ze strany některých kulturních "pracovníků" byl příliš velký. Ke starému klubu se vracíme článkem "Babo rad", který byl napsán těsně před uzavřením klubu. Místní oficiální tisk jej v té době odmítl publikovat, aby se příliš nejitřily vztahy ve městě. Otiskujeme jej tedy, až se spožděním my.

BABO RAD

Žďárský Okresní klub mládeže byl před několika lety na stránkách tisku (deník MF), kritizován pro svoji víceméně formální činnost. Jeho tehdejší pracovníci byli pranýřováni právem, protože aniž by byla adresná kritika vyvrácena činy, našlo se vždy sdostatek výmluv a omluv. Přese všechny kamarádsfoity s některými funkcionáři okresní proveniencí lehdy zřejmě nešlo vyvzodorovat zhola nic. Bla, bla, bla - vždyť proč si něčím takovým jako je kultura zatěžovat hlavu, ono je pohodlnější popíjet kafičko a přemýšlet o počasí. Takže OKM vykazoval jakousi činnost a kulturychtivé mladé pokolení zatím bylo nuceno vyhledávat to své kde se jen dalo. Cestami do jiných okresů a krajů, vysedáváním po hospodách, při sobotních tancovačkách nebo i pořádáním vlastních alternativních akcí. Veškeré povedené akce pod hlavičkou OKM bylo v oněch dobách možno považovat za svátky. To ještě OKM obýval zrestaurované přízemní prostory, které radnice na náměstí, kde dnes funguje vinárna vyšší cenové kategorie. Po dokončení výstavby žďárského "Paláce kultury" (dále DK - Dům kultury), byl klub přestěhován do druhého patra novostavby. Ani přemístěním klubu do nového prostředí, se však v jeho činnosti k lepšímu mnoho nezměnilo. Smysluplnější údobí jeho existence nastalo teprve nástupem nového vedení v osobě Františka Tůny, začátkem roku, 1989. Do dnešních dnů, třeba i jen do 17. 11. téhož roku, se mohl každý občan města sám přesvědčit o tom, že jestliže ne zcela vše, tak alespoň velice mnoho záleží na samotných lidech. Na jejich přístupu a zájmu o věc, v tomto případě o kulturu s dovětkem - mladá. Náhodou, jistě nebudě ani ten fakt, že žďárský Klub mládeže jako snad úplně první ve městě vyhlásil stávkou na protest masakru na Národní třídě. Své prostory poskytl i právě vznikajícímu OF. Okresní klub mládeže se zkrátka stačil během krátké doby stát jakýmsi záchytným bodem mládeže města i okolí a jeho funkce jakési oázy v kulturní poušti, v níž jsme se my všichni byli nuceni pohybovat, je dosud nenahraditelná. A díky "velkorysé" socialistické výstavbě dnes okresní město Žďár n/S. nemá snad žádné / rád bych se v tomto bodě zmýlil / vhodné náhradní provozuschopné prostory. Stará městská zástavba vesměs lehla popelem a z toho mála co zbylo, se díky nechápavosti a ignoraci stávají čím dál dokonalejší ruiny, v nichž nacházejí azyl snad jen krysy a pavouci. Marná snaha místního Kruhu nezávislé kultury získat / ihned po své registraci na MV počátkem roku 1990 / nevyužitý objekt patřící žďárským pekárnám, je toho smutným dokladem. Rokem 1991 se dostanou ke slovu zákonitosti tržního hospodářství a kdysi tak zcela běžné dotace budou zredukovány na minimum. Lze tedy očekávat i tvrdé dopady na mnoho oblastí našeho všedního života. Provozní náklady DK jistě nejsou a nebudou malé a protože z něčeho hrazeny být musí, jistě tedy náležitě vzrostou i ceny za pronájem místností a prostor vůbec. I tak lze ovšem

těžko předpokládat, že se DK bez dotací obejde. Na předpokládané zvýšené nájemné tedy v první řadě doplatí organizace nevydělečné. Můžeme tudíž s největší pravděpodobností očekávat i Labutí píseň Klubu mládeže. Co ale s tím? Je skutečně možné, mávnout nad touto chmurou vizí rukou? Svým programovým zaměřením, chcete-li dramaturgií, je klub (mimo nezbytných diskoték) nasměrován především na tu část mládeže, která nebyla masově organizovaným-zmanipulovaným vkusem spotřebního způsobu života zasažena natolik, aby jí k uspokojení kulturních potřeb stačil takový druh umění, jakým se ještě i dnes prezentují umělci typu Michal David, Rolincová, Štáidl, Turbo aj. Punk, heavy-metal a rock už totiž dávno nejsou tak menšinovými žánry za jaké byly v minulosti vydávány. Ne každý druh umění dokáže zaplnit velké koncertní sály a na kolika jiných místech než je Klub mládeže bylo a je možnost shlédnout vystoupení amatérských hudebních skupin z celé ČR, představení typu "Divadlo jednoho herce" apod? Své prostory klub poskytl i jako zkušební místním amatérským hudebníkům a jestliže v poslední době zachytilo rockový boom a jeden den v týdnu zde funguje oblíbený Rockový klub /rockové večery/, lze tuto iniciativu jen a jen pochválit. Posezení v příjemném prostředí, při živé muzice vyhovuje návštěvníkům i samotným účinkujícím, takže by tedy zdánlivě nic nemělo bránit tomu, aby se na tomto kousku země nevytvořil a hlavně nepřetrval ostrůvek pohody a smíru. Toto vše je totiž v dnešním zjitřeném světě čím dál vzácnější.

Nechtější-li místní úřady /radnice/ v nelehkých příštích letech opět jen přihlížet nikamnevedoucí eskalaci omladiny po hospodách, mejdancích či všubíjejících sobotních lihových tancovačkách, jistě by stálo za uvážení. A pokud se nepřilíš optimistické budoucnosti včas předejít. Jak této nepříliš optimistické potykající organizací tyče, nemyslím si, že by dnes bylo možné hledat záchranu např. v jakkoli obrozených strukturálních zbytcích bývalého SSM. Ani od teprve rozvíjejícího se soukromého sektoru našeho města zřejmě nelze v této oblasti v nejbližší budoucnosti mnoho iniciativy očekávat. Pro soukromé podnikání se zatím nabízí dost a dost jiných lukrativnějších možností, a vlastní kapsu. Snížení rádek budou především myslět na vduchoprázdna v jedné z ne rizika možného nastávajícího města, by za trochu námahy a právě nedůležitých oblastí života obsah činnosti Klubu mládeže času stát mělo. Jestliže je totiž 15-35 let, nejde v tomto případě o zanedbatelnou část obyvatele tohoto města a již zmíněný kyslíkový kolaps by do zajista poznamenal život města jako takového. Pro Klub mládeže by proto byla určitá forma dotace z obecního rozpočtu více než na místě. Postupem času jistě i soukromí podnikatelé sami zjistí, že se jim sponzorování kultury v každém případě vyplatí. Předpokládá to ovšem jedno - že budou mít na podobnou podporu potřebné finanční prostředky. Což zřejmě nebude hned zítra. Druhou vhodnou možností

pro další existenci Klubu mládeže může být jeho přemístění do takových prostor, spolu s odpovídajícími podmínkami, jež by mu nejhorší náraz ekonomického šoku umožnily přežít. Teprve potom, jestliže by ani přese všechnu podporu nebyl Klub mládeže (lhostejno pod jakým už názvem) schopen své další existence, nechť sekera dopadne. V žádném případě však Žďár nad Sázavou není zase tak malým a bezvýznamným městem na to, aby se komukoliv mohlo zdát, že by snad provoz 1 (slovy jednoho) centra vhodného pro mladé lidi všech věkových i zájmových skupin, byl zbytečným luxusem. Podle mého by si zvolené městské zastupitelstvo, s plnou zodpovědností vyplývající z jejich funkcí, měli uvědomit, že by bylo velice krátkozraké, nechat právě nyní mládež na pospas ulici a samu sobě. Zábava, tj. baviti se, rozptylovati se, do takové míry součástí běžného života všech vrstev i věkových kategorií obyvatelstva, že by se neexistence čehosi podobného dnešnímu OKM - Klubu mládeže mohla městu vrátit velmi rychle. I bumerang hosený kamsi do autu se totiž dokáže stočit na stejné místo. Fotbalová pravidla na něj neplatí.

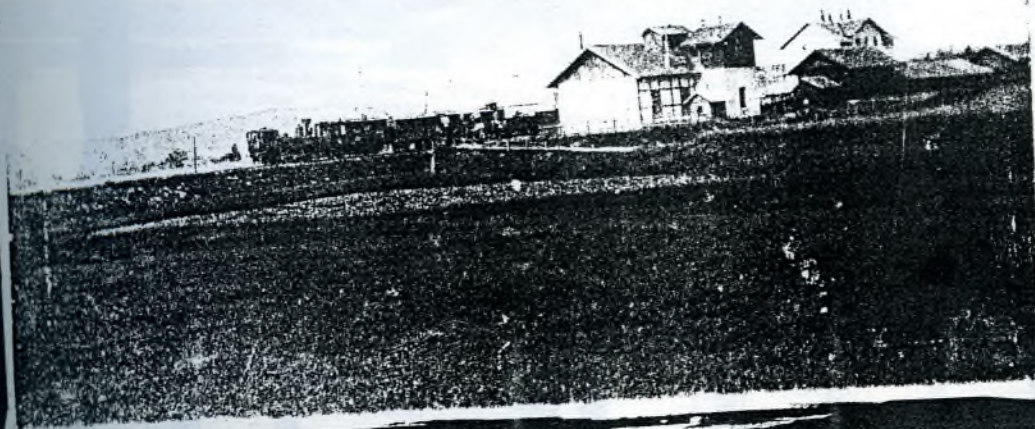
Protože problém Klubu mládeže není v žádném případě žďárskou specialitou, nýbrž celostátní a navíc nedořešenou, bude zřejmě záležet i na samotném městu, jak se se svými problémy dokáže vypořádat. Nebo se ještě i dnes budeme setkávat s hrou na "mliveho brouka"? Doufejme, že ne.

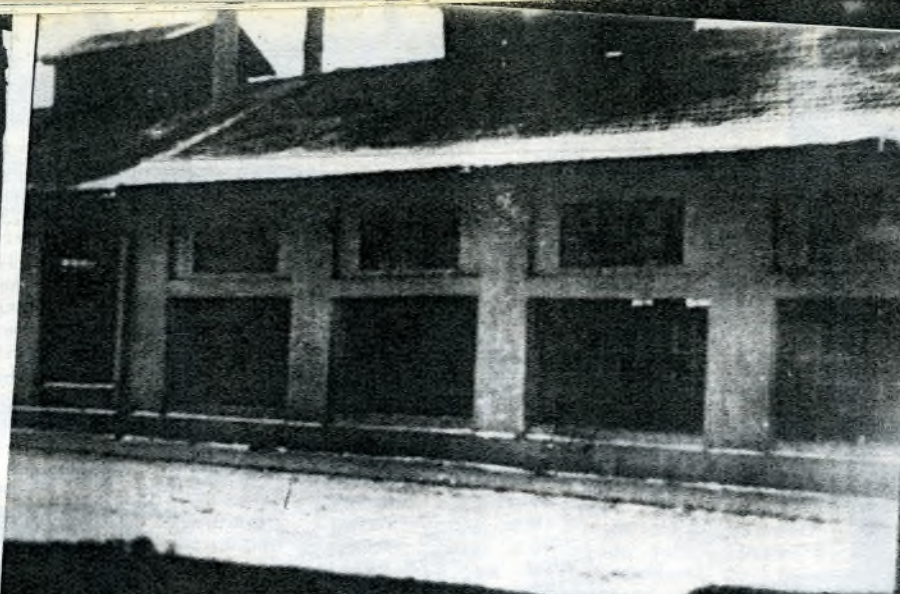
Radovan Neuvirth, prosinec 1990.

KLUB "DEPO"

Asi před rokem se však blyšklo na časy, kdy bývalé vedoucí Klubu napadlo využít snad poslední ve Žďáře, pro tyto účely vyhovující budovu. Tou budovou je stará železniční výtopna a tak se zrodil plan "DEPO".

Nádraží Žďár kolem roku 1899,
v popředí stará výtopna.

Výtopna v době druhé světové války.
Asi nebude velkým překvapením,
že v podobném stavu je i dnes.

Byl vypracován plán a podnikatelský záměr /klub by byl v soukromých rukách/. Termín dokončení, deset měsíců od vydání stavebního povolení... Fotografii výtopny v současném stavu přinašíme níže, vedle ní otiskujeme některé zajímavé pohledy projektu, jako je celkový pohled, podorys přízemí /stavba bude mít ještě podkrovi, s ubytovacími prostory napojenými na systém studentských ubytoven světové organizace IYHF/. Stavba dále obsahuje víceúčelový sal, restauraci, kuchyň, šatny, sociální zařízení atd. V plánu je ještě přístavek ubytovacích prostor pro tělesně postižené vozíkaře, propojený s klubem, který je z tohoto důvodu celý bezbarierové řešení. Celá akce se začala rozvíjet velice slibně. Z radnice byl dán příslib, reálné možnosti využití prostoru pro klub. Ediso se, že stavební povolení je v dohledu. Ale ouha, vyjel úřední sal. Pokud to tedy byl on. Začalo se proslychat ve městě, že některé strany a stranici vidí v tomto projektu snadnou možnost získání sympatií, části zpráva ověřená, i když chování některých radních úředníků tomu velice nasvědčovalo. Ale s tím se lidé myslí, vyrovnají sami. Nejhorší ovšem je, když si někdo namane, vzít si za štít do boje /předvolební/, kulturu. Ne nadarmo nám pan Kryl, v jedné své písni zpívá, že ve válce mlčí múzy. Nezáleží ani moc na tom, že dostal téměř roční skluz. Ke škodě mládeže, ale i města. Přesto se nepodařilo projekt zarazit a přes všechny plány na vývažovny pro chude, autoopravny apod; se zda, že klub opravdu bude. Velkou zásluhu na tom má hlavně skupinka lidí kolem F. Tůny a M. Holuba, která se kolem projektupohybuje, nemalou měrou však pomohla i podpisová akce, která vzešla z našeho časopisu. Text je otištěn níže. Na radnici se předávalo pod touto peticí asi 495 podpisů. To si myslíme, že neměli možnost se s ní seznámit všichni, kdo by ji ještě možná podepsali. Velkou podporu dostal projekt i od Křesťansko-demokratické strany. Tato skutečnost, se asi právě podepsala na sporech, které projekt poměrně. V současné době tedy doufáme, že celá věc bude pokračovat slibně. Renovace budovy bude stát nemalé finanční prostředky. Kromě investic soukromých majitelů, doufáme, že se podaří získat i podporu z jiných stran. Zvláště celé zaměření projektu, pro tělesně postižené, by mohlo pomoci při získání materiální pomoci na opravu. Pokud by se toto vše podařilo, potom se může stát že Nový rok přivítáme v klubu "DEPO"

připravil V. Bukáček

Žďár nad Sázavou, listopad 1991

Adresát: Starosta Žďáru nad Sázavou, zástupce starosty, vedoucí odboru kultury, členové městského zastupitelstva.

Věc: Podpisová akce, na podporu zřízení kulturního centra "DEPO" ve staré železniční výtopně ve Žďáře nad Sázavou.

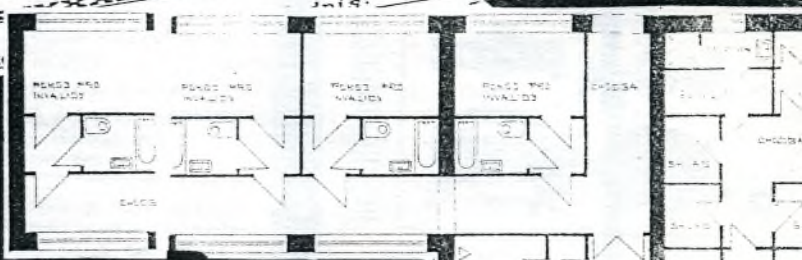
Zanedlouho tomu bude již rok, co byl ve Žďáře nad Sázavou bez náhrady zrušen Klub mládeže. Přes veškeré ujišťování, jak ze strany radnice, tak ze strany Kulturního domu, o zřízení nového centra pro mladé lidi však do dnes ve městě klub není. Junior klub Kulturního domu se nedá považovat za kvalitně a hodnotně fungující centrum pro mladé. Zajímalo by nás, dámy a pánové, zda si uvědomujete, že situace, která již teď nevyhovuje, začne být zanedlouho neúnosná? Uvědomte si, že podobná situace, kdy režim zahnal mladé lidi do hospod a posléze i do kanálů, již zde byla. Tato chyba se stala vládnoucí třídě osudná. Nebylo by na škodu, projít se po městě a podívat se kolik možností zábavy pro mladé skýtá. Melekněte se ovšem, až většinu mladých najdete v restauracích všech cenových skupin. Není daleko doba, kdy přijdou ke slovu i drogy ve větším měřítku. To již bude situace naprosto nekontrolovatelná. Obracíme se proto na Vás tímto apelem. Několik desítek a možná i stovek lidí. Chceme tímto podpořit projekt kulturního centra pro mladé a tělesně postižené "DEPO", kde má být vybudován koncertní sál, zkušebny, ateliéry, čítárna, kavárna, ubytovna a to vše se zaměřením na tělesně postižené (celý projekt bezbariérově upraven). V původním projektu se počítalo s tím, že by celá budova ustoupila novému sídlišti. Toto řešení se nám zdá nesmyslné. Alespoň my bychom nechtěli být v kůži bydlících na sídlišti stojícím sto metrů od železniční tratě a třista metrů od teplárny ŽDASu. Myslíme si, že opravením objektu by vznikla i zajímavá část města. A hlavně by se vyřešil problém mládeže, který se časem městu mnohonásobně vrátí.

Nezávislé tiskové a dokumentační středisko "VYSOČ-ČINNÁ",
pod Kruhem nezávislé kultury, člen společnosti "UNIJAZZ".

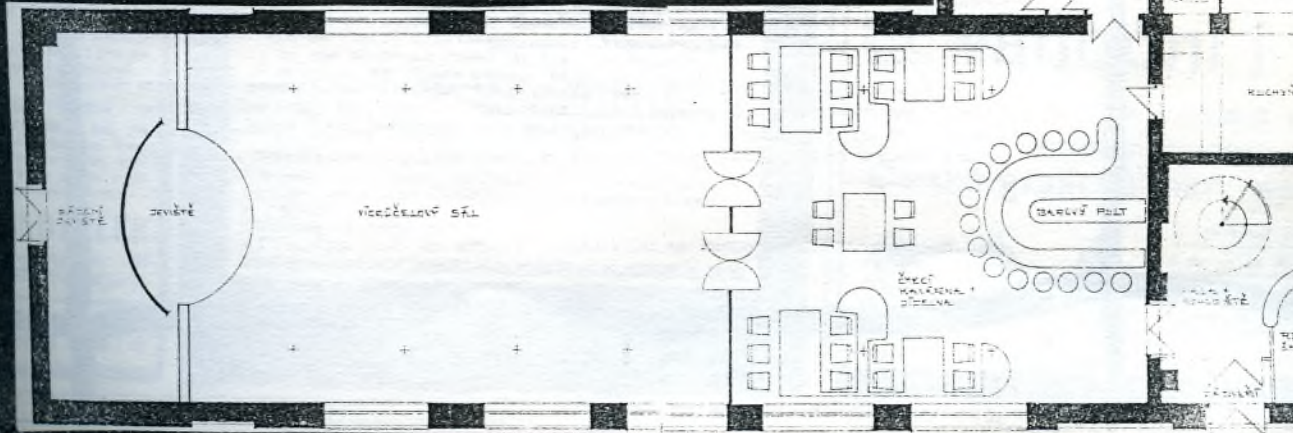
Za správnost podpisů ručí:

Vladislav Bukáček, Tvrz č 6, Žďár nad Sázavou 1, 591 01
Radovan Neuvirth, Studentská 10/48, Žďár nad Sázavou 4, 591 01

Jméno a příjmení: Datum narození:

Půdorys přízemní části "DEPA".

Celkový pohled po rekonstrukci.

klub DEPO

O tom našem klubičku jihlavském, rockovém.

Ano! Je opět pátek, vítá Vás AVANTGARD MUSIC CLUB JIHLAVA, underground, alternativ, progres, rockový klub. Záruka kvality a nezávislosti! Jen pojd' hošánku dál, našim spárům neunikneš, kdo by taky odolal? Je tady bigbít, chlast, holky, tráva - prostě sex, drogy a rokenrol.

Zkrátka pohádka, jihlavská mládež se odjakživa chtěla bavit po svém, teď má k tomu konečně vhodné prostory. Prostory přímo mamutí a ještě ke všemu na odlehlém místě. Můžeš tady řvát, blejt a třeba vytuhnout v pohodě před vchodem, aniž bys někoho pobuřoval. Tak tedy pojd' a zakusíš něco svobody, které se ti třeba přes týden nedostávalo.

Pětadvacet vstup, hlásí u vchodu člověk, kterého bys očekával spíš v kulturáku na diskotéce, ale co, kdo by tady taky z rozumnejch lidí dělal týden co týden vola, a tenhle je na to ještě hrdej. Jenom si ale na něj probůhmoc moc nevyskakuj, nemá to rád a hned by se lišák stará pral. Ale to jde jen o poprvý, časem si na něj zvykneš a třeba ho budeš mít i rád. Já ho úplně zbožňuju. Vyplázní mu tedy bez keců, co žádá a práh ráje je ti otevřen. Kolik že to je hodin? Jo půl desátý, tak to už bude zábava v plným proudu. No jo, vždyť jsem to říkal, Doors valej z beden na plný koule a rum teče proudem, to je vono! Tak se teda nežinýruj a prdni tam zprudka taky jednoho ruma, ať se trochu vodvážeš a ať všichni viděj že seš taky free! Doufám, že máš rád Doors, protože tady se ti jich dostane s dostatek. Doors a vůbec šedesátý léta, ne že by tady snad měli těchhle starejch nahrávek nějak moc, tuším tak tři, čtyři kazety (myslím tím celkové) počet všech kazet), ale na druhou stranu, vždyť to je samá hudební špička, tak proč poslouchat ještě něco jinýho. Člověk si má vybrat kvalitu a ty se držet. Ty seš třeba ještě kluk mladá, nezkušená, nech si poradit od starejch houní co tady fungujou, ty věděj, co poslouchat. Jo lák, ty bys přeci jenom něco jinýho, to je potom naprosto jednoduchý. Běž vedle do sálu, třeba už tam hraje kapela. Hm, zatím jenom ladí. Aspoň můžeš v klidu pokecat s kámošema. Seděj u stolu a dopíjej pivo. Že by sis dal taky jedno? Nebud' blbej, je vněm hovno co alkoholu, musíš se přeci odvázat a potom, o půl desátý oni už stejně nemívaj. Jestli ti můžu radit, dej si rum s cocacolou / pakliže máš sebou málo peněz, zkus se nenápadně zeplat na kofolu, třeba je tam ještě nějaká protekční zašitá / a už můžeš konečně sednout a klábosit. No jo, kapela zečne hrát až o půl dvanáctý, co se divíš, vždyť seš v nočním klubu, vole. Přeci jenom se proto radši drž trochu na uzdě, ať se moc nevožereš a alespoň něco z toho máš. A sakra, vypadá to blbě, na pláze se objevily drogy. Ale konec konců, co do půl dvanáctý daleko, trochu trávy neuškodí. Jéjej jéjej, to tu máme kolem najednou lidiček, další kolo dáme radši nenápadně venku. Ale jo, dobré trávy, teď projít zase nenápadně kolem toho mamláska u vchodu a je lo. Spíš zalízt někam do koula, všichni tak blbě čuměj, jakoby snad v životě neviděli sjetýho. A sakrá, žene se si to k tobě jakejsi známej, častý to návštěvník snack baru Zlatá hvězda. Nemáš prosím tě marijánku, koupil bych? Fakt chlapče, nezlob se nemám, já ji taky jenom dostal.

Ani nevíš jak, a je půl dvanáctý. Kapela začla zrovna bříinkat, ale kámoši jsou už příliš rozjetý na to, aby jenom poslouchali. Zvou tě ven na dalšího džointa - je těžké odolat. Je to nepřijemný, ale mamlásek má problémy, někdo mu totiž vytlil u vchodu rum: To si přeci nenechá líbit. Seš ochotnej zaplatit, nebo do držky? Vem si dvacku a užij si to na zdraví. Mamlásku! Sem mimo, říkáš si, a seš mimo. Náký děvky a tanec a rum a ještě jeden rum a to je vono, teď jsme free a máme se rádi! Poď holka, pudem dom. Flašku vemem na cestu, dyť už je ráno, je čas jít do postele. Tak tobě se nechce, nevdá, pude jiná, však je vás tu dost takovejch, který ste ochotný prožít SVOBODU a VOLNOST až do konce. Jaká to změna, po těch vašich votravnejch diskotékách. No dobře, když chcete, máte to mít! Chachá!

Tak co ty na to? Byl sex, drogy a rokenrol? Byl. Znamená to pro tebe kus svobody? Znamená. No tak vidíš, přijď za týden, nebo třeba už zítra znovu. AVANTGARD MUSIC CLUB je tu přeci kvůli tobě! Znovu můžeš mít sex, drogy a rokenrol - po česku /vlastně po jihlavsku/.

Ságo

PS: Bundy v ANC zásadně neodkládat, mnohá se již ztratila.

Budou KŘIŽÁNKY 1992?

Víte, co to jsou Křižánky? Ano, uhodli jste správně. Je to vesnička na hranicích Čech a Moravy. Stejný název nesla i akce, která se zde poprvé uskutečnila v roce 1987. Letní konfrontace výtvarníků, hudebníků a fotografů, "KŘIŽÁNKY 87". Myšlenka na uskutečnění podobné akce, se zrodila již v roce 1985. Dva roky na to, se v této malé vesničce, za účasti asi dvouset lidí z Čech, Moravy i Slovenska povedla akce, o které se Státní bezpečnost dozvěděla, až z vysílání radia Svobodná Evropa. V malém domečku se zahradou, zde své práce vystavovalo asi dvacet výtvarníků a fotografů. K divadlu z Třebíče. Den uzavřelo nočním vystoupením, poslechu hrál MCH.BAND. Den uzavřelo nočním guláš, pivo, pěkné počasí. Výborná atmosféra, dobrý roku 1987. Prostě pohoda. To bylo léto

M. Chadima

"Vysočina"

"KŘIŽÁNKY I."

P. Oslzlý,
Biblické bajky

Stodola

patřil opět brněnské scéně. Začínalo opět "É-čko". Ve chvíli, kdy se chystali k vystoupení "Ještě jsme se nedohodli", se spustil déšť, a celá produkce se musela přerušit. Zábava probíhala dál na krytých místech mlýna. Až kolem dvaadvacáté hodiny přestalo pršet a večer ukončila šokujícím vystoupením, zdárská "Skládka kovového materiálu". Kdo neměl zrovna chuť poslouchat, měl již tradičně možnost, rekreovat se i jinými způsoby. Tentokrát se vyskytly problémy v zásobování, svou daň si vybrala i nepřízeň počasí. Tím bychom ukončili malé ohlédnutí za "Křižánkami". Přišel listopad téhož roku, situace se uvolnila. Zdálo se, že význam této akce pominul. Nyní však, jako by potřeba podobné oddechové konfrontace, opět vystoupila na povrch. Mnoho lidí, kteří se alespoň jednou zúčastnili, má zájem o opětovné konání "Křižánek". Bohužel, situace je dnes mnohem komplikovanější, než tehdy. Počínaje místem konání a konče znatelně vyššími, ekonomickými náklady, na zajištění celé akce. Zatím se dnes nedá s určitostí říci, zda se bude opět konat, i když určité kroky začínáme podnikat.

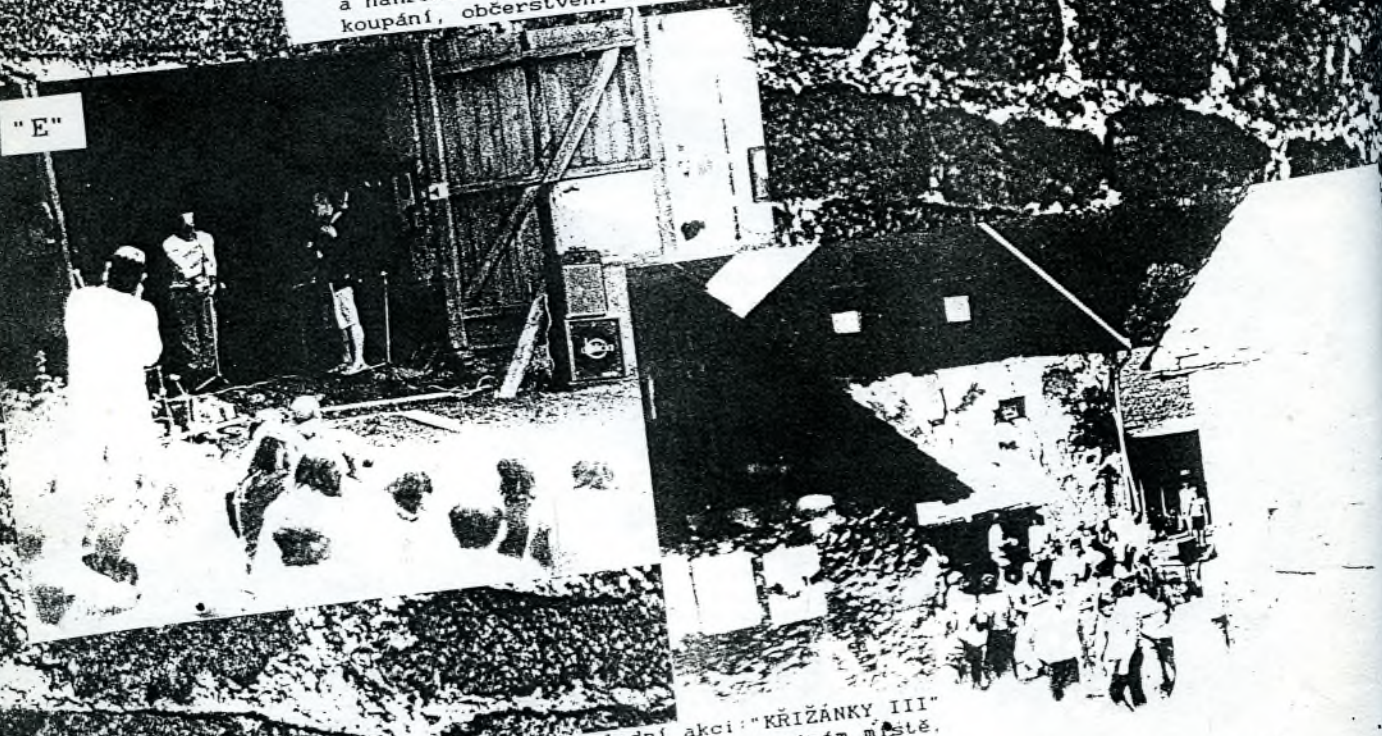
Zatroubil z... a zatím je konec.

Chtěl bych se ještě zmínit, o významu "Křižánek" na tehdejší nezávislou kulturu, v okolí Žďáru n.S. Konfrontace rozvířila, několik let poklidnou hladinu na Vysočině. Díky ní vznikla myšlenka, na vydávání časopisu, který by mapoval kulturní dění v okolí. Tak vznikl časopis "VYSOČ.-CINNA". Kontaktů a zkušeností se využilo, v Klubu mládeže ve Žďáře. který byl od roku 1988 vyhlášený téměř po celé republice. Tím bych uzavřel malé ohlédnutí za akcí, která měla velký význam na vývoj kultury, v této části Moravy. Takže, možná na shledanou na "Křižánkách 1992".

V. Bukáček, leden 92.

Myšlenka zůstala živá. Psal se rok 1988. Společenská i kulturní situace se pomalu přiostrňuje. Nespokojenost lidí je stále větší. Ve dnech 29. - 31.7. se podařilo uskutečnit akci pod stejným názvem, "KŘIŽÁNKY II". Pro zmatení bezpečnosti, však proběhla na úplně jiném místě, ale opět u Žďáru n. S. Byl to Cervený mlýn, u Nových Dvorů. Starý vodní mlýn, v malebném údolí. Tentokrát, již za mnohem větší účasti celkem dobře vystavujících, tak pouhých diváků. Přes velký počet lidí na soukromém pozemku (asi 250), se podařilo zajistit celkem dobře jak hygienu, tak stravu. Těžko se vystihne na papíře atmosféra, která celý víkend, v tomto zapadlém koutku vláda. Kromě velkého počtu vystavených exponátů, bylo možno zhlédnout vystoupení skupin "Ještě jsme se nedohodli" a "E". Bylo možno nakoupit knihy a nahrané kazety čs. nezávislé scény. Opět samozřejmě koupání, občerstvení a spousta dalších možností vyžití.

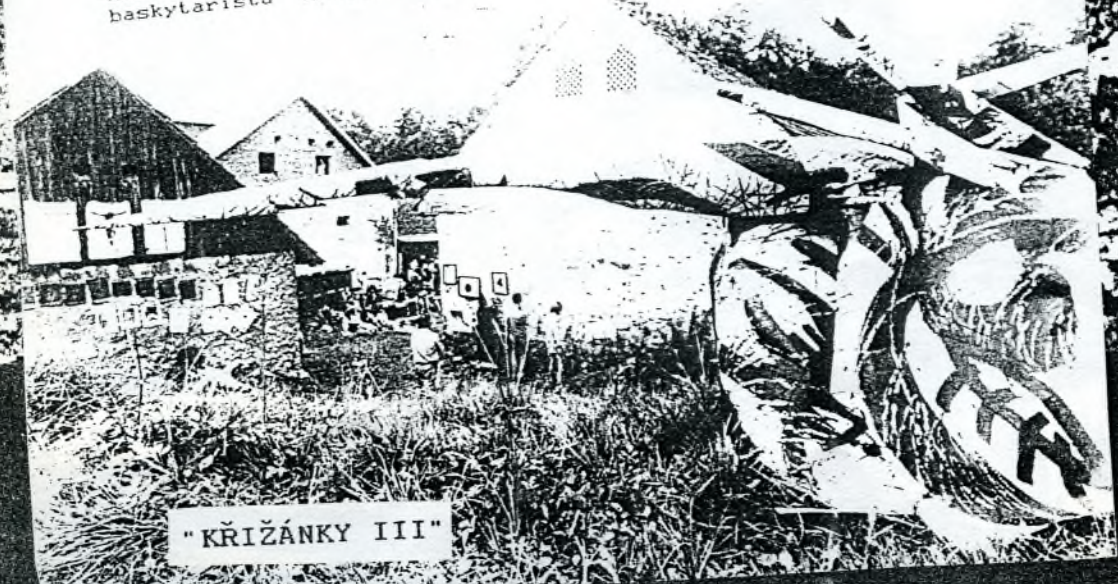
"E"

"KŘIŽÁNKY II"

A máme zde rok 1989 a sním i zatím poslední akci: "KŘIŽÁNKY III" Uskutečnily se ve dnech 11. - 13. 8. Tentokrát na stejném místě, jako v roce předešlém. Majitelé byli natolik spokojeni, že nabídli mlýn i na další ročník. Atmosféra Předchozích let zůstala zachována. Problém spočíval pouze v tom, že jméno, jaké si "Křižánky" vydobily, přitáhlo tak velké množství lidí, že situace začíhala být v některých okamžicích, téměř nezvládnutelná. Tentokrát se nepodařilo ani spočítat množství lidí, kteří na mlýn přijeli. Bylo to nejméně 300 lidí. I počet vystupujících se zdvojnásobil. Sobotní odpoledne otevřela ne příliš dobře zvolená folkařka Blanka Mičová. Bohužel si neuvědomila, že není na Portě, takže její vystoupení, vyznělo spíše trapně. Situaci vrátilo do správných kolejí, vystoupení tenkrát téměř neznámých: TATA BOJS. Různý bigbit, šmrncnutý punkem. Potom následovala "Hostina", divadelní vložka z Třebíče. Celkem kvalitní, leč zdlouhavé vystoupení měl K. Vepřek, se svým potomkem. Šokem pro většinu lidí, bylo vystoupení skupiny "Anarchistické žestě". Šílený elektrickodechový nářez, na jehož konci baskytarista Křižák, přeřízne struny, pilkou na železo. Večer

"KŘIŽÁNKY III"

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ A CÍLE KLUBU PŘÁTEL DÍLA CARL GUSTAVA JUNGA -

BOLLINGENSKÁ VĚŽ

Klub byl založen v prosinci roku 1989 v Brně podle zákona o sdružování občanů a je registrován na ministerstvu vnitra jako dobrovolná společenská organizace. Zakladatelé jej nazvali BOLLINGENSKÁ VĚŽ podle stavby, kterou si Jung sám navrhl a postavil na břehu Curyšského jezera.

Pro členy klubu vydáváme neperiodický časopis a INFO-BULLETIN, který přináší aktuální zprávy ze života klubu a obsahuje také nabídkový list našeho knižního zasilatelství. V příloze časopisu nazvané VHLED otiskujeme příspěvky našich členů a zahraničních dopisovatelů. Klub má více než 600 členů, kteří dostávají časopis přímo domů, zbývající část nákladu je použita na propagaci společnosti formou přímého prodeje u vybraných knihkupců. Časopis je dosti vyhledávaný díky statím a kazuistikám našich předních psychologů a psychiatrů, členů klubu.

Rádi bychom prolomili politováníhodnou bariéru všeobecné neznalosti Jungova myšlenkového odkazu a díla. Na Západě trvalo téměř dvacet let, než mnozí lidé objevili širší souvislosti, které přináší studium hlubinné psychologie. Obecně se soudí, že Jung svými empirickými poznatky předběhl dobu nejméně o padesát let. On sám se zabýval zkoumáním náboženských a filozofických systémů, studoval mytologii, astrologii a staré alchymistické spisy. Svě teorie si ověřoval na cestách po Evropě, Africe, Indii a Americe. Byl člověkem mnohostranných zájmů - vytvářel skulptury a dřevoryty, maloval své sny a mandaly. Jung stojí v čele revoluce, která byla na začátku našeho století započata Freudem. Díky Jungovi se staly známými pojmy jako introvert, extravert, nevědomí, synchronicita a další. Na konci života dospěl Jung ve svém poznání k bodu, v němž se fyzické setkává s metafyzickým...*Lidé se dopouštějí zásadního omylu, jestliže se domnívají, že jsou jistě odpovědi, "řešení", nebo názory, které by stačilo jen vyslovit a veškeré problémy by se hned vyjasnily. Ani ta nejkrásnější pravda však není k ničemu, jak to dějiny nesčetněkrát potvrdily, jestliže se nestane nejvlastnější vnitřní zkušeností jedince. Každá jednoznačná, takzvaná "jasná" odpověď zůstane vězet pouze v hlavě a jen výjimečně pronikne až k srdci. Nejde o to, "znát" nějakou pravdu, nýbrž zakoušet ji; ani o to, mít nějaký intelektuální názor, nýbrž o to, nalézt cestu k vnitřní, možná němě individuální zkušenosti - v tom je obrovský problém. Nic není neplodnějšího, než když se neustále mluví o tom, jak by to mělo být nebo jak to musí být, a nic není důležitějšího, než nalézt cestu, která by vedla k těmto vzdáleným cílům.* (C.G. Jung, Psychologické problémy současnosti)

Je pro nás velkým zklamáním, že po dlouhá léta utlačovaná kultura dnes živoří a jak jsme se mohli přesvědčit, finanční dotace jsou jen pro "vyvolené". Přesto se budeme dál věnovat nekomerčním titulům a hodláme založit NADACÍ HUGA ŠIROKÉHO, která by formou výtěžku z výstav a z dobrovolných příspěvků shromáždila peníze na vydání tak zásadního díla, jako jsou PERSPEKTIVY A MEZE PSYCHOANALÝZY.

Jako další připravujeme knihu čestné členky klubu, docentky Evy Syřištové - PUKLÝ ČAS. Autorka se zde zabývá problematikou psychotických snů a jejich pozoruhodnou symbolikou. Poutavou formou pojednává o rysech halucinatorního světa psychotiků v anticipaci k některým uzlovým životním situacím.

Výhody členů klubu přátel díla C.G. Junga:

- 30% sleva z prodejní ceny časopisu
- 10% sleva na knihy z nakl. BOLLINGENSKÁ VĚŽ
- 50% sleva na vstupném na přednášky klubu
- přednostní odběr hermetické literatury nakl. TRIGON

Členský poplatek činí na kalendářní rok pouze 50 Kčs, předplatné 10 čísel časopisu 150 Kčs (včetně porto + balné).

Podrobné informace, stanovy a přihlášky do klubu obdržíte na adrese:

Antonín Blažek
Poste Restante
Kounicova 26, Pošta 11
611 00 Brno

Zeptali jsme se:

služebně nejstaršího člena žďárské rockové legendy Atomová Mihule, Vratislava Fiksi.

Co to vlastně Vraťo Atomová Mihule znamená? Co je to? Mihule jako taková znamená rybu. Spíš nějakou říční nebo potoční rybku. Jinak ale Atomová Mihule, bylo tak asi v druhý polovině sedmdesátých let jakýsi volný sdružení výtvarníků, básníků a jiných podobně založených lidí.

Jaké byly začátky?

Tady musím navázat na první otázku, protože z celého tohoto hnutí postupně Atomová Mihule vyplavala. Zásluha to byla hlavně pana V.B. Homolky (toho řemes můžeme potkat v živnostenských kruzích - poz. r.), se kterým jsme se tenkrát jako mladí kluci lační hrát big beat setkali. My jsme tenkrát už tajně poslouchali první desku Plastiků, no a s panem Homolkou jsme to tenkrát tak nějak dali dohromady. Pokud jde o samotný hraní: já jsem koupil basu a aparát. Víta si koupil klávesy s aparátem, Máca se nechal vostříhat a jejich mu koupili fungl nový bicí. Pak už jsme jen začali zkoušet u nich v garáži.

Jak jste jako kapela pocítovali první polovinu 80tých let a kdo či co, se na vás, za celou dobu existence, nejvíc "podepsal"?
Řekl bych, že začátek těch let byl pro A.M. asi vůbec nejlepší

období za celou dobu existence. Konečně jsme vylezli z garáže a začli koncertovat. Hlavně směrem na Brno. A kdože se na nás nejvíc podepsal? No asi celej ten režim. Většina akcí byla dost konspiračních a i když nám skoro všechny akce zakazovali, hrát jsme nepřestali.

Obsazení kapel se dost často mění, takže jak jste na tom vy? Můžeš udělat menší muzikantskou inventuru?

Tak ta první původní sestava byla: Já na basu, Víťovi patřily klávesy a Zdeněk Máca řezal do bicích. Jednu chvíli s náma dokonce hrál i můj brácha na kytaru. To byly ty úplně prapůvodní nahrávky, který vlastně dneska skoro nikdo nezná, což je myslím si, dost škoda. Právě na nich totiž, byly výborný Víťovy texty a ty nahrávky nebyly na tehdejší technický zařízení a naše muzikantský schopnosti zase až tak moc špatný. Např. basa byla laděná obráceně. Potom co jsem šel na vojnu, vystřídalo se tam dost lidí (J. Libra, B. Trojánek, P. Zítka, L. Straka atd.) Z tohoto období je myslím akorát zpěvohra "Na tý louce zelený", od Víti Homolky (na zmíněné skladbě je zajímavé i to, že se na její realizaci podíleli nemuzikanti, což bylo také záměrem - poz. r.).

Po návratu z vojny přišla velká posila, Jirka Neplech s kytarou (právě díky kytáře "Pleši" byl dotvořen charakteristický sound kapely - poz. r.). Víta přestal definitivně obhospodařovat klávesy a vznikla tak naše hvězdná sestava. Plech - kytara, Máca - bicí a já s basou. Zpívali jsme všichni. S touhle sestavou jsme vlastně nejvíc "prorazili" do světa a do podvědomí lidí. Potom ale J. Neplech nečekaně odchází a nahrazuje ho Pavča Zítka. Je to jen na chvíli. Máca jde na vojnu. Tohle období vlastně spíš znamenalo skoro jakoby kapely. Na troskách A.M. se postavila kapela PAKÁŽ. Já hrál na basu, Jirka Šorf na bicí, Pavča Zítka na kytaru a Mirek Kůra zpěv. Z týchle sestavy existuje celkem pěkná nahrávka z koncertu. V Brně. Pak se Máca vrací z vojny, vrací se i Plech a nahráváme svoji první demokazetu. Pak přichází druhý kytarista Milan Míča, výborný oživení pro celkové zvuk. A rozjíždíme se znova. Jenže pak odchází Máca. Na jeho místo zasedl Petr Zelniček. Absolvovali jsme v tomhle obsazení několik akcí, vrací se i Máca, jenže zase odchází Míča. S naším druhým kytaristou jsme ale stačili natočit druhou kazetu. Naše zatím poslední složení je tohle: - Zdeněk Máca (el. bicí), Jirka Neplech Veselý (kytara), Petr Zelniček (bicí) a já na basu. Mimo bubeníka zpíváme všichni.

Jestliže jste se někdy považovali za undergroundovou kapelu, považujete se za ni ještě dnes?
 Dneska se za něco podobného už ani nepovažujeme, i když některý z našich nových věcí působí kapku psychdelicky. Jak textově, tak i hudebně.

Jaký byl, a je v... Máca? Myslím text a muziku.

Atomová Mihule 1988

Většinou jsme dělali muziku na holovej text. Někdo udělal námět hudby, melodie, linku a ostatní si dodělali jednotliví instrumenty. Prostě taková kolektivní práce. Texty jsou převážně z pera pana Homolky, některé od Bóži Trojánka, v dobách těžkých, kdy nám byla veškerá spolupráce s těmito pány zakazována StB, nám pomohla dokonce i kuchařská kniha, svahilský slovník nebo dětský říkadlo.

Kdo, z vašeho okolí vám v minulosti nejvíc pomohl a pomáhá a na druhé straně - kdo, či co, vás nejvíce brzdilo kdysi a co dnes?

Ze začátku nám rozhodně nejvíc pomohl V.B.H. svou erudicí ve věcech a dokonce i financemi, které nám scházely. Umožnil nám i první koncert. V dalším období nesmím zapomenout na naše brněnské přátele, Evžena Cynera a spol. Ti nám vyjednávali vystoupení v Brně, ale i jinde. Tím jsme se vlastně dostali ven.

Pokud jde o minulost, nejvíce nás brzdil establishment.
 A dneska - není nám už 17.

Začínali jste v éře angl. punku, byli jste mladí, zachovali a neopotřebovaní... a léta ubíhají...

Už jsem to vlastně naznačil v předešlé odpovědi, ale protože jsme před nedávnem hráli i na II. českém Woodstocku s úplně novým programem, nechceme jen tak brzo skončit. Jsou tu i dvě demokazety.

O Mihuli je známo, že vystupuje jen sporadicky, takže by snad nebylo ke škodě zjistit, máš-li nějakou vzpomínku na nějaký určitý koncert A.M.; který byl prostě Super.

Nejlepší byl náš koncert v Zabčicích u Brna v létě roku 1982. Hráli jsmetam vedle WC Bandu, Mikoláše Chadimy, 3ti vlny bavlny a dokonce praVítacitu. Na ostatní kapely si už ani nevzpomínám. Bohužel to byl ale taky jeden z těch posledních větších festáků. Pak byl už jen šlus.

Má A.M. v současnosti ještě stále potřebu dále se vyvíjet? Dokážete svou činností smysluplnost své existence i dnes? V poslední době totiž přeci jenom některé ty dosavadní jistoty berou velice rychle za své...

Už jsem to tady vlastně jednou říkal. Máme dva demosnímky, nový koncertní program, končit rozhodně nehodláme. Ostatní ať posoudí lidi sami. Recenze naší demokazety v Rock Popu pro nás sice moc příznivě nedopadla, snad nás dotyčný recenzent nepochopil, nevím... uvidíme.

A.M. vznikla v časech punkového vření, takže se nabízí otázka kdo a co podle Tebe celkový sound kapely nejvíc ovlivnil?

Ano, Mihule vznikla za punkového vření, dokonce jsme jednu dobu tvrdili, že jsme punková kapela. Tenkrát ještě ale málokdo v Čechách vůbec věděl, cože to ten punk vlastně je. Bolševický

plátky ho dokonce rozebírali, jako fašistický hnutí nebo co. Ve své podstatě jsme punk asi trochu hráli. V tom pozdějším období jsme se snažili být dost svý. To chceme být vlastně pořád. A myslím si, že nijak výrazně nás neovlivnil nikdo. O recenzii v Rock Popu si myslíme svoje z jednoho důvodu. Tvzení, že se snažíme kopírovat Váš, nebo už nevím koho vlastně, se můžeme jen smát. V dobách, kdy my jsme hráli, totiž ještě žádný ty kapely neexistovaly.

Můžeš se zmínit o spřízněných duších, kapelách? S téma kapelama opravdu nevím, ale pokud jde o duše, tam už je to daleko lepší.

Kde je možné sehnat nějaké mihulácké nahrávky? Podepsali jsme smlouvu se společností Black Point, takže zatím distribuují naše první demo, "Normální lidské plazma". Druhý demo už máme v kupě. Jinak archivní snímky jsou u různých členů skupiny a v případě potřeby by snad šly sehnat.

Co bys do budoucna popřál sobě, Mihuli, fandům a fanynkám a všem zbývajícím bigbeatovým zarputilcům? -Sobě zdraví, A.M. ať to šlape a příznivcům co nejvíc veškerého bigbeatu, co je ho na světě. A to pořád

Zhruba před půl rokem se ptal R.N.

Atomová Mihule II. český Woodstock

KATALOG BLACK POINT

AMALGAM (C - 60)
 ATOMOVÁ MÍRLE - NORMÁLNÍ LIDSKÁ PLAZMA (C - 60)
 AUTENTYCKÉ Z GOKYTRÁN (C - 90)
 BEATOVÝ DRUŽSTVO SOKOLOV - JE DOBRÉ MÍT PRSA (C - 60)
 BRABEC A LEŠTINA - Z JEDNÉ STRANY NA DRUHOU (C - 60)
 CARNATION JOE (PEPA KARAFÁT A VŘÍTA BRABENEC) (C - 60)
 CZECH (SAMPLER ČESKÝCH ALTERNATIVNÍCH KAPEL VYDANÝ V R. 1985 NA ZNAČCE OLD EUROPA CAFE)
 DUŠEVNÍ HRUB - GREATEST HITS (C - 60)
 DVOULÉTA FÁMA - LIVE 1988 (C - 60)
 ELEKTROBUS - NEDEFINOVANÍ (C - 60)
 EXTÉMPORÉ - PLESNIVÉ EMBRIO (C - 90)
 EXTÉMPORÉ - AZESTOVEJ GULÁŠ (C - 60)
 EXTÉMPORÉ - STEHLÍK (C - 90)
 EXTÉMPORÉ - MILÁ ČTYŘ VISELCŮ (C - 60)
 EXTÉMPORÉ - DŮM Č. P. 12/34 + SLAMNĚK II (C - 60)
 EXTÉMPORÉ - EBONITOVÝ SAMOŽÁR (C - 90)
 F.O.X. - KARLINSKÝ VIADUKT (C - 60)
 F.O.X. - SRZOMABRA (C - 60)
 F.O.X. - SNY ZDRAVĚNÍ DÍTĚTE V KRIZI (C - 60)
 F.O.X. - SNY ZDRAVĚNÍ DÍTĚTE V KRIZI (C - 60)
 KILHETS - 2 - 7 (2 X C 60 + 2 X C 90) I JEDNOTL.
 KOFROŇ A ŠMÁČEK (C - 45)
 LAHKA MŪZA - NEVĚRNOST (C - 45)
 MARNÓ UNIK - STUDIO MARNÓ (C - 60)
 MÁMA BUBO - PLANETA HAJ (C - 90)
 MICHAEL'S UNCLE - LIVE 1987 + SVĚNĚ (C - 90)
 M.I.O.S. (C - 60)
 NÁRODNÍ TŘÍDA - VLIVKOST V NOČNÍM AUTOBUSU + JE TŘEBA SI ZVÝKAT (C - 60)
 NĚCO CO HYBE UŠIMA (C - 60)
 OZW - MOTORLET 1985 (C - 90)
 POSÁDKOVÁ HUDBA MARNÉHO SLÁVY - LOPEZ'S LUNCH (C - 45)
 POSÁDKOVÁ HUDBA MARNÉHO SLÁVY - 1990 (C - 60)
 PSÍ VOJÁCI - 1978-1980 LIVE (C - 45)
 PSÍ VOJÁCI - VOL. 1 + VOL. 2 (2 * C - 60)
 SAMPLERY ALTERNATIVNÍCH KAPEL Z CELÉHO SVĚTA, DEMO - NAHRÁVKY, PŘEVZATO OD OLD EUROPA CAFE.
 SPY 001 (C - 60)
 SPY 002 (C - 60)

SPY 003 (C - 60)
 STARÁ DOBRÁ RUČNÍ PRÁCE - IT'S ONLY POP (C - 60)
 STEHLÍK - KONCERT S KANADANEM (C - 60)
 STEHLÍK - LIVE - JARO 1977 (C - 60)
 STEHLÍK - BLÁŽÁK (C - 60)
 ŠVEHLÍK - EDEN (C - 90)
 ŠVEHLÍK - STUDIO 1982 (C - 60)
 ŠVEHLÍK - SNY PSYCHOPATICKÉHO DĚČKA (C - 60)
 TATABOJS (C - 60)
 UMĚLÁ HMOTA - LIVE 1990 (C - 60)
 VALNÁ HROMADA 1982-83 (ODV. BOBŘÍK, MULEJS, MEDVOHOLL, TŘÍRYCHLOSTNÍ PEPEČEK) (C - 90)
 ZNOUZECTNOST - OBLUDNÝ NEZNÁLEK (C - 90)
 ZNOUZECTNOST - ODRHOVČKY A BALADAJKY (C - 60)

PŘIPRAVUJE SE:
 LITNOVĚJ PEPA A PRŮMYSLOVĚJ PLYN - IN MEMORIAM (C - 90)
 LAHKA MŪZA - SCHIZOFONIA (C - 45)
 JOE CARNATION - II (C - 90)

TITULY DÉLKY C-60 MAJÍ JEDNOTNOU CENU 60-70-KČS, TITULY DÉLKY C-90 70-90-KČS. DLE CEN KAZET NAHRÁVKY JSOU POŘIZOVÁNY NA ZAHRAŇNÍ KAZETY ISONY HF, SONY HF-S, MAXELL UR, TOK. A, TOK. D, RAKS ED-X APOD.1. POŠTOVNĚ NENÍ ZAHRAJNOU V CENĚ VÝROBKU. VŠE ZASÍLÁME NA DOBRŮKU.

BLACK POINT

PARA ODBĚRY A VŠE TITULY POSKYTUJEME SLEVOU
ROVNĚŽ PŘI ODBĚRU KOMPLETU
 EXTÉMPORÉ
 steva 50 Kčs apod.

BLACK POINT, SOKOLOVSKÁ 33, 186 00 PRAHA 8

S U R S U M

NAKLADATELSTVÍ

CÁHLOVSKÁ 17, 666 01 TIŠNOV, tel. 0504/643, ČSFR

Anna Kateřina Emmerichová:
HORA PROROKŮ

Faksimile jedné z nejkrásnějších knih vydaných Jakobem Demlem a ilustrované originálními dřevoryty Josefa Váchala vydáváme nyní pro přátele krásné a náročné knihy. Kniha bude opět těšit srdce mnohého bibliofila. Kniha vyjde v říjnu. Subskripční cena 80 Kčs.

RESPEKT

Objednávka předplatného týdeníku Respekt

Jméno a příjmení:

Ulice:

Obec: PSČ:

Telefon: Podpis:

Objednávám roční/půlroční* předplatné Respektu

Celkem Kčs: 286,-Kčs/143,- Kčs*

* - nehodící se škrtněte.

Nakladatelství
YETI
Antonínská 12, 602 00 Brno

Guillaume Apollinaire ŠIMON MÁG
Brožované, 30 stran; ilustrace; formát 15 x 21; vydání první; náklad: 1000 výtisků; cca 20,- Kčs
Mystický laděný povídky jednoho z nejvýznamnějších francouzských básníků a spisovatelů. Zachycují básníkovo setkání s Věčným Židem Ahasverem, filozofický a magický soubor Šimona Mága s apoštolem Šimonem-Petrem, obahojobu hereze "Tří Životů".

Jean Marquès-Rivière VE STÍNU TIBETSKÝCH KLÁŠTERŮ
Brožované, 90 stran; ilustrace; formát 15 x 21; vydání první; náklad: 1000 výtisků; cca 60,- Kčs
Tajemný Východ a jeho nejtajemnější oblast Tibet. Rivièreova kniha, sugestivní visionářská studie o tajemných tibetských klášterech, jejich asketech a bozích, byla napsána srdcem. Žádný Evropan nepoznal tak hluboce tibetský náboženský život v mlčenlivých sídlech lámaismu. Provází nás postupně všemi esoterními lámaistickými školami až po nejvyšší stupně Zsvěcení a poznání nejvyššího nesdělitelného tajemství, jehož podstatu nalézá každý ve svém nitru.

**Ho Peng Yoke, Goh Thean Chye a Beda Lim
LU YU, BÁSNÍK - ALCHEMISTA**
Brožované, 30 stran; ilustrace; formát 15 x 21; vydání první; náklad: 1000 výtisků; cca 40,- Kčs
Lu Yu, žijící v letech 1125-1209 za vlády dynastie Jižních Sungů, byl donedávna znám pouze pro krásný styl svých básní a prózy, živě popisující přírodu a tehdejší společnost. Teprve v poslední době byly objeveny alchymické prvky v jeho tvorbě. Kniha je studií o životě a filozofii básníka-alchymisty Lu Yua.

**Martin Pelčák SOUMRAKODLAK INDIÁNSKÝCH ČARODĚJŮ
A UČEDNÍKŮM ZEN**

Brožované, 100 stran; ilustrace; formát 20 x 29; vydání první; náklad: 300 signovaných, ručně šitých výtisků; cena neurčena

Spontánní paradoxní povídky a úvahy zenového žáka, charakterizující jeho cestu k Osvícení. Soubor je doplněn úvahou o sjednocující bázi Buddhova a Kristova učení vzhledem k Dharmě a úvahou o "vlivu kulturních omamných látek na všelico". Kniha netradiční formy a obsahu vyjde v omezeném nákladu. (Věnováno donu Juanovi z kmene Yaqui, mistru Seung Sahnovi a Laure).

Miyamoto Musaši: GO RIN NO SHO (KNIHA PĚTI KRUHŮ)

Brožované, 60 stran; ilustrace; formát 15 x 21; vydání první; náklad: 1000 výtisků; cca 40,- Kčs

Musaši, žijící na přelomu 16. a 17. století, patřil v Japonsku ke kastě samurajů. Kendo, cesta meče, zde bylo vždy synonymem vznešenosti, urozenosti. První kapitolou Musašihho díla je Základ (Země, "Dno") pro bázi kendo a zenu; poslední kapitolou je Prázdnota. Učení kendo je jako divoké verbální "přepady", jimiž je ze strany mistra podroben žák zenu. Kniha je, Musašihho slovy, "přůvodcem mužů, kteří se chtějí naučit strategii. Jakmile jsi dosáhl Cestu strategie, neexistuje už nic, co bys nemohl pochopit. Cestu uvidíš ve všem." Jeho knihu lze aplikovat nejen na bojovou strategii. Japonští byznismani např. používají Go Rin No Sho jako průvodce a vůdce obchodních praxí. Musašihho celoživotní dílo je dnes stejně relevantní jako bylo na středověkém bojišti, a to nejen Japoncům, ale všem národům.

Seung Sahn: ODKLEPÁVÁNÍ POPELA NA BUDDHU

Brožované; 250 stran; ilustrace; formát 15 x 21; vydání první; náklad 1000 výt.; cca 65,- Kčs

Tato skvělá zenová kniha vede k intuitivnímu poznání pravé cesty v její čistě podobně. Je záznamem kontaktů korejského zenového mistra Seung Sahnha s jeho americkými žáky. Slova jsou adekvátní vzniklým situacím. Každá situace je hrou, ale zároveň i otázkou života a smrti. Stará metoda koanů je zde aplikována v současné společnosti.

Jméno a příjmení:
Adresa:
PSC:
Údaje, prosím, píše čitelně. Knihy Vám zašleme ihned po jejich výtiskění.
Při obvyklé době splatnosti stanovujeme knihkupcům rabat podle počtu odebraných výtisků v rozmezí 20 - 30% (např. 51 - 100 výt. ... 27 % apod.). Podmínky prodeje jsou odvozeny individuálně pří příslušnosti. Spolupráci podmiňujeme zašláním dokladu o registraci.

podpis

- Guillaume Apollinaire **ŠIMON MÁG** ... ks
- Jean Marquès-Rivière **VE STÍNU TIBETSKÝCH KLÁŠTERŮ** ... ks
- Ho Peng Yoke, Goh Thean Chye a Beda Lim ... ks
- Martin Pelčák **SOUMRAKODLAK INDIÁNSKÝCH ČARODĚJŮ** ... ks
- Miyamoto Musaši: **A UČEDNÍKŮM ZEN** ... ks
- Seung Sahn: **GO RIN NO SHO (KNIHA PĚTI KRUHŮ)** ... ks
- ODKLEPÁVÁNÍ POPELA NA BUDDHU** ... ks

INDUSTRIAL - POST INDUSTRIAL

Nejvýznamnější představitelé:

THROBBING GRISZLE
ALTERNATIVE TV

S.P.K.
23 SKIDOO

CABARET VOLTAIRE
METABOLIS

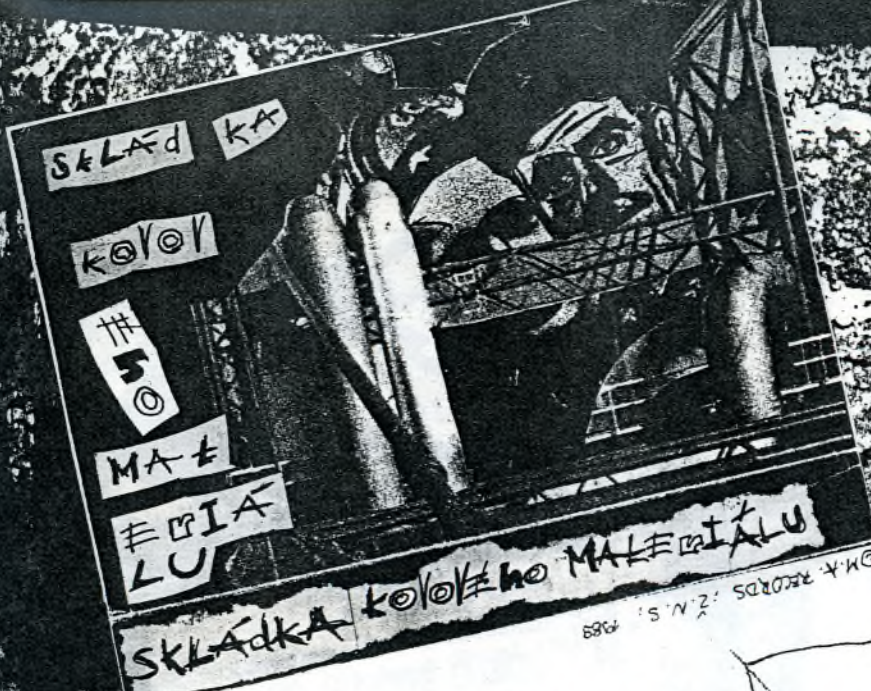
EINSTUERZENDE NEUBAUTEN
TEST DEPARTMENT

INDUSTRIALIZACE - zavádění strojní techniky do průmyslu /viz. slovník/.

Umělecké hnutí zabývající se hudbou, filmem, divadlem, jejíž filozofie reaguje na vinu průmyslové revoluce. Dějištěm se stávají tovární haly, doky, skládky kovového šrotu atd. Černý nevábny obraz zprimitivňující se dnešní, vysoce rozvinuté společnosti se snažily industriální soubory vyjadřovat ekvivalentními, ale zároveň co nejprimitivnějšími způsoby. Místo pokusů s rafinovanou musique concrète z padesátých let vsadily na prosté zdroje brutálního zvuku - syntezátory, elektrické kytary, hrané nezvyklým způsobem, bicí automaty, lánové generátory. Známe však případy, že byla použita amplikovaná michačka na beton, cirkulárka, klavír, který byl touto cirkulárkou rozřezán, nebo jiný civilizační zdroj emocionálního hluku. Vše v maximální hlasitosti - cílem je totiž vytvořit intenzivní, nekonkrétní hluk, tak silný, až je pro lidské ucho boleslivý.

Strašlivý hluk má být tvůrcem nového vědomí, zdrojem informací, otiskem jednorozce. Primitivní hluk, má mít podle některých médií magický obřadní smysl - stává se tudíž obloukem, jímž se člověk se člověk vrací do mystického obřadní smysl - stává se tudíž obloukem, jímž častá tendence k zakládání "náboženských sekt" kolem některých industriálních souborů, nebo různé blasfémie křesťanství, které je chápáno jako začátek konce civilizace.

Post - industriál je vlastně pokračování toho o čem zde již byla řeč s obohacením o další struktury zvuku - /železo, sbíječku atd./ prvky hardcoru nebo naopak rituální hudby, např. Gamelanu nebo Tibetu.

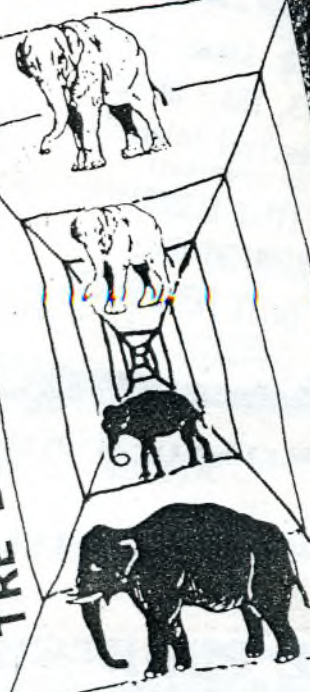
..PRODUCTION... BY... PSYCHOTICS

SKLADKA KOVOVÉHO MATERIÁLU

psychotic
CONTAINER
SKLADKA KOVOVÉHO MATERIÁLU

TŘE BIČ LIVE 26.4.91

Možnost pro Vás:
Doplňte si nahrávky,
které na pultech
prodejen nedostanete!

PARDUBICKÁ 'NEZÁVISLÁ' AGENTURA

PANAG

15.2. Lamači zápěstí
1.3. BRA - HA 92
festival holandské kultury
SE SKUPINAMI

LITTLE MISSTRANGE
MIDNIGHT MOON
QUITE FRESH PHOBIA

* VÝSTAVA 6-LI HOLANDESKÝCH
VÝTVARNÍKŮ.

6.3. MERCEDES / U KULATÝ BÁBY /
24.3. STŘEDNÍ EVROPA / - - - /
/ INDUSTRIAL ROCK /

Agentura Azyll - Cichr Sound !

turné gothic-rockové skupiny

THE PHANTSMAGORIA / Chorvatsko/

POVÍDKA

Poslední věta

Profesor Grun si kapesníkem přeštil lakýrky, poopravil si uzel na vázance, hřebenem si zlehýnka uhladil svých pár zbylých vlasů a vešel do dveří. Nenechal se ničím a nikým vyrušit. Sedl si na židli, z aktovky vytáhl poznámkový blok, z náprsní kapsy svého decentně proužkovaného saka vyndal pozlacenou propisovací tužku a psal: "Opice se právě válí na zemi, mají dlouhé zamaštěné chlupy na hlavách a vydávají neartikulované zvuky. V celém bytě je cítit odporný zápach."

Profesor Grun si na chvilku sundal brýle z očí a dvěma prsty pravé ruky, si promnul oční koutky. Potom pokračoval v psaní: "Jedna z opic je samice. Zdá se, že je čistotnější než zbylé tři. Chlupy na hlavě má upravenější a snad i dokonce i trochu odbarvené. I hadry má poněkud čistší. Svým projevem se však nikterak neliší od svých samčích druhů, i ona vydává neartikulované zvuky, které bychom snad mohli - i když velice vzdáleně, přirovnat k smíchu."

Profesor ustal v psaní a opět si sundal brýle. Oči měl poněkud zarudlé a po tvářích mu kanuly dvě velké slzy. Vyndal z kapsy bílý kapesník a slzy důkladně otřel. Zdálo se mu, jakoby jeho pohyby začly být nějak zpomalené a nekoordinované. Nicméně pokračoval ve svých poznámkách: "Jedna z opic, až překvapivě zručně balí cigaretu a rychle ji zapaluje. Ostatní opice otupěle zírají. Zapálenou cigaretu si mezi sebou púčují a zhluboka vdechují. Samice se nyní z přílišného doušku až zakuckala. Celá

RACHOT PROMOTION

pořádá :

koncert legendární
britské punkové
kapely

U. K. SUBS

23.2. 19.00 hod Praha
PKC Ženské domovy/M Anděl-B
24.2. 20.00 hod Bratislava
KS Vajnorská

...TAK VÁM MÁM NĚKDY CHVILKY,
ŽE KDYKOLIV SE PODÍVÁM NA SOUSEDA
U STOLU, POBLÍŽ SE. PAK SE PO-
DÍVÁM DO ZECADLA A PRO ZMĚNU
SE POZVÍRÁM... PO FLAŠCE
RUMU JSME SI TOTIŽ
VŠICHNI K NEROZEZNÁNÍ
PODOBNI.

R

13.2 BRATISLAVA, 14.2. UHERSKÉ HRADIŠTĚ, 15.2. VSETÍN,
16.2. OLMOUC, 17.2. BRNO, 18.2. JIHLAVA, 19.2. HRADEC KRÁLOVÉ,
20.2. PRAHA, 21.2. LITVÍNOV, 22.2. PLZEŇ.

situace vyhlíží poněkud komicky. Opice nyní nevydávají žádné zvuky, věnují se zcela zapálené cigaretě. Jedna z opic vstává a zapíná magnetofon. Z reproduktorů se line podivná směs falešných tónů. Opice to komentuje slovy: "To je bigboš." Ostatní souhlasně pokývají hlavami. Zdá se, že opicím dělá zapálená cigareta radost. Co to kouříte, ptám se jedné z nich. Opice na otázku reaguje zcela neadekvátně. Popadá se za břicho, svíjí se na zemi a zuřivě kope nohou. Vydává velmi vysoké zvuky. Ostatní se k ní přidávají. Nyní se všechny čtyři opice svíjí v křečích na zemi. Jak vám mohu pomoci? Ptám se jich. Opice však vstává a podává mi zbytek pohybů a hlučí ještě víc. Samice však vstává a podává mi zbytek cigaret. Jednak ze studijních důvodů, a jednak abych jí nezklamal (vypadá tak citlivě), cigaretu přijímám. Profesor odkládá blok a natahuje mocným šlukem dým. Pak se zakuckává, obličej celý červený.

Tou dobou už řidiči, který dole v autě čekal na profesora, docházela trpělivost. Vyšel proto nahoru po schodech. Dveře od bytu byly otevřeny a vycházel z nich šílený hluk. Řidič vešel dál. V pokoji uviděl pět opic, jak se válí po zemi a křepčí. Profesor však nikde. Jenom v koutě ležel jeho deník. Řidič jej zvedl a pohlédl na otevřenou stránku. Do oka mu padla poslední profesorova napsaná věta: "Člověk se lehce stává opicí."

Ságo

Výzva:

Transnacionální radikální strana usiluje o vyšetření a nápravu politicky motivovaného zneužívání psychiatrie. Vyzývá občany, u kterých k těmto případům došlo, aby se písemně přihlásili na adrese: Vladimír Barák, Spodní 22, 625 00 Brno-Bohunice.

Petice:

Politicky motivované zneužívání psychiatrie patří zřejmě mezi nejobludnější praktiky totalitního komunistického režimu. V demokratických státech světa byla tato skutečnost odsuzována s různou intenzitou prakticky po celou existenci totalitních režimů, ať již komunistických, či fašistických, resp. jejich kombinací. V Československu bylo možno o této temné stránce zdravotnictví veřejně hovořit až po listopadovém převratu před dvěma lety.

Naši veřejnost jsou dosud částečně známy pouze některé otrěsné případy zneužívání naší značně zaostalé, na materialistické koncepci konstruované psychiatrie, v rámci zdevastovaného československého zdravotnictví. Tyto jsou jen špičkou pověstného ledovce všech hanebných případů, které dosud nejsou ani zdaleka zmapovány, či zdokumentovány, a co je zvláště alarmující, pokud je nám, ani jeden z viníků nebyl doposud potrestán.

Obecně problematice naší psychiatrie, zejména její nové, vskutku moderní koncepci evropské a světové úrovně, není věnována odpovídající pozornost. Tato neutěšená situace je dána jak vyloučením československé psychiatrie ze Světové zdravotnické organizace, tak, a to hlavně, setrváním provinilých psychiatrů na všech funkčních úrovních našeho zdravotnictví. Nelze se proto divit, že ani příslušné státní úřady dosud oficiálně neodsoudily tyto zruďné praktiky, a naopak jsme svědky zlehčování, až bagatelizování této závažné problematiky. A v tiskových vyjádřeních funkčně vysoce postavených psychiatrů nechybí pokrytectví, alibismus či ignorace.

Podpisy pod petici zašlete na adresu:
Transnacionální radikální strana
Krakovská 9
110 01 PRAHA 1

Svým podpisem se připojuji k odsouzení totalitních praktik zneužívání psychiatrie, k zahájení očisty psychiatrie od provinilých psychiatrů, včetně odhalování jejich trestné činnosti a jejich trestního stíhání, jakož i k utváření moderní, lidsky důstojné psychiatrie, jakožto nedílné součásti naší budované demokratické společnosti.

Jméno a příjmení Adresa Rod. číslo Podpis

začatého představení potřeboval ještě více. Mimochodem marně jsem kolem sebe hledal diváky ve slušných společenských róbách a tak ani mé ošumělé džínsy nikoho nepobouřily.

Celé představení se skládalo ze 2 částí. První byl koncert skupiny tohoto divadla-TSUXMA a druhá část, kde byl přidán dramatický tanec, nesla název-HÁGOROMA (šaty z peří). Večer byl plný překvapení a dalším byla i jednoduše scénou - až na malý stromek v prostředí jeviště nebylo žádných kulis. Naopak kostýmy vystupujících byly velice složité, drahé, krásné a pro nás exotické, zejména tanečnicků. Hudba, kterou vytvářelo 3-10 hudebníků "Klečících" na jevišti s upřenými pohledy do hlediště, jakoby nadnášela nad sebou jediné 2 pohybující se postavy. Ty tancem vyprávějí děj o lásce, na nebi a zemi. Zdánilivě nudné představení v sobě neslo obrovskou napjatost. I když nemít program představení, těžko bych chápal o co se jedná.

Zda jsem se přenesl tradicí do daleké historie Asie, či do její současnosti, to nemohu posoudit. V každém případě jsem byl stržen projevem herců (tanečnicků) a neméně hudebníků, s kterými jsem se dostal snad i na horu Fudži - ne-li výše. Smekám klobouk před umělci i národem v kterém žijí, který dokáže prezentovat svoji identitu kdekoliv a jakkoliv.

Miloš Sláma, Paříž

RECENZE

V roce 1990 vydala gramofonová firma Globus LP desku kapely Půlnoc. Snad každý, o rock se zajímající člověk v republice pak na ni byl právem zvědav. Mejla Hlavsa je hlavním spojovacím článkem mezi starými Plastiky a Půlnocí, takže by se dalo říci, že se na náš trh dostala první oficiální nahrávka Hlavsovy kapely, pořízená navíc v době vybaveném nahrávacím studiu. Deska ale očekávání zdaleka nespĺnila. Kamsi se vytratil, říkám, na koncertech obvyklý zvuk a podle mého soudu, le v letech desky jen jakýmsi zpopovatelým čajičkem o páté. Půlnoční mejdan se prostě nekonal.

Poslední dobou se hodně hovoří a píše, o koncertním turné Půlnoci v USA a o zaoceánem vydané LP desce City of Hysteria. Podle slov vedoucího kapely Mejly Hlavsy, měla nahrávka celkem slušný ohlas a vesměs kladné recenze odborného tisku. Protože ale není Půlnoc kapela takového kalibru, aby dokázala vyvolat davové nadšení, jistě bude mít své opodstatnění i slůvko vesměs. Pojďme se tedy podívat na jednu z oněch ne právě nadšených recenzí. Jak si jistě dobře všimnete, následující řádky vyšly z pera člověka, kterému historie této kapely není neznámá.

Půlnoc - City of Hysteria

Tohle je US debut legendární české skupiny, která byla známa jako Plastic People of the Universe. Skupina s novými členy a modernějším soundem změnila své jméno na Půlnoc krátce před svým prvním US turné v roce 1989. City of Hysteria je trochu zklamání. Je to výsledek toho, co se stane, když se politická nálada mění před očima estétsky naladěných umělců. Tady máme band, který se musel po dvě desetiletí skrývat a bojovat, jen aby mohl hrát rock n roll (americká terminologie, na rozdíl od evropské, nerozlišuje rock n roll od rocku - pozn.r.) a který se teď náhle našel v situaci, kdy je pokládán za šampiony samotného presidenta a nalákán k velkému vydavatelství. Album zní trochu zmateně. Je stejně jako předešlé věci reminiscencí na Velvet Underground a to spíše v duchovním smyslu, nežli ve stylu samotném.

Stále dávám přednost věcím od Plastic People z produkce Boží Mlýn Records a bootleg Egon Bondy s Happy Hearts Club Banned. Ale jedna ze stále silných stránek Plastic People byla výsledkem toho, že byli pronásledováni a zatlačeni do podzemí. A to v protikladu k US kapelám, které si tuhle existenci zvolily. Půlnoc zde zní jakoby ztratili ten podzemní dotek. Nakonec ideje jsou teď přijímány z otevřenou náručí, namísto krutého teroru. Průvodní slovo je napsáno nynějším prezidentem Československa Václavem Havlem, který se kdysi zabýval i kulturními recenzemi. Dramatické změny v Československu, se zdá poněkud otupily ostří Půlnoci, činitel z ní méně nepohodlnou stranu nového zřízení. Ale

i zde mne potěší ten zachycený pocit neklidu i přesto, že jsem očekával více, což může být konečně hlavní důvod mého zklamání. Pro Půlnoc a lidi v Československu pak je to tak, jak zpívá Michaela Němcová v krásné úvodní písni.

Čas vzpomíná
Čas zapomíná
Čas bláznění
Čas zrcadel
Čas okouzlení
Čas hysterie

OPTION No 42 Jan/Feb 92 Mark Keney

Těžko říci, kdy se k nám tato deska dostane. Doufejme že se tak stane brzy a v hojném počtu. Třeba i jako licence Supraphonu.

překlad - Pavel Homolka
připravil - R. Neuvirth

Vážení

NABÍZÍME VÁM TOUTO CESTOU

★ SOUBOR PŘÍLEŽITOSTNÝCH ČTYŘBAREVNÝCH **POHLEDNIC** PRODEJNÍ MALOOBČODNÍ CENA 1 KUSU JE 2,50 • RABÁT 25%

★ **ABSINT** - PATAFYZICKÁ REVUE ČMPS

VÝCHÁZÍ cca 10x Ročně, V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ VYJDE šesté číslo. PRODEJNÍ MALOOBČ. CENA VZÁJNÝ FORMÁT S OBÁLKOU

10,- Kčs • RABÁT 25%
 5,- Kčs • RABÁT 25%
 ZVOR PŘILOŽEN!

★ KAZETU LEGENDÁRNÍ

BRNĚNSKÉ ROCKOVÉ SKUPINY **UZENÝ KOLENO BAND** (1983-4) s PETREM VÁŠOU. DĚLKA KAZETY 60 MIN, PRODEJNÍ MALOOBČ. CENA 60,- Kčs • RABÁT 25%
 a KAZETU NA NI NAVAZUJÍCÍ SKUPINY **NĚJACÍ CIZINCI** (1986-7) DĚLKA KAZETY 60 MIN, PRODEJNÍ MALOOBČ. CENA 60,- Kčs • RABÁT 25%

Uzený koleno byla vždy grupa manků hledících si zachovat vlastní názor a vůl. Bez zjevné námahy, ale neohroženě kráceli za svým a byla to (hlavně zpočátku) dost síla. "Ve sinu lipy", "Na zahrádě je kypra hlina" aid. Bylo tehdy v čs. rocku něco obdobného? Ne. Když jsem je kdysi viděl poprvé live, měl jsem ohromnou radost. Krásná vzpomínka na dobu (pro mě) ještě plnou elánu a energie. Brněnská scéna tehdy jela. Už je to dějepis, ale bylo se stále dáti a nejen, že se zitrk, stává nezbytně včerejškům, ale i včerejšek obloukem vrací se v zitrk. I když nahrávky UKB poskvnou jen esenci kouzla jejich live akcí, ani tak by je neměl přehlédnout žádný skutečný zájemce o historii čs. rocku z přelomu sedmdesátých a osmdesátých let. Pro mě osobně jsou (některý) starý valy U.K. nepřestávají žít a záležitosť, už do mě vrostla a chci věřit, že ještě i dnes si nějakou duši najdou. Lze chtit víc?!!
 L. VACHO
 UKB - brněnská rocková skupina existující v letech 1973-83. Na jejích ostatních vzklíčilo několik dalších celků - Makyota, Z.kopce, Nějáci cizinci, Zadrní vchodí: a její vliv na vývoj brněnské alternativní scény je docela patrný.

***** A TADY POZOR! *****

OBROVSKÁ SÍLA
 NĚJACÍ CIZINCI - UŠKLEBKY (1991)
 DĚLKA KAZETY 45 MIN, PRODEJNÍ MALOOBČODNÍ CENA 50,- Kčs • RABÁT 25%

NĚJACÍ CIZINCI
 Ideální název pro bigbeatovou kapelu...
 Nějací, jako kdosi z mnoha; cizinci ve světě popkšeftu. A o tohle tu právě dost kráčí. Bud se stát neviditelným, nebo podlehnout slávoslamu. Zadrž dáš! -
 razí NOI Maso tu!!!
 PS. r.v.j.
 Cizinecká dvojká má stejnou atmosféru jako klasika Strange Days. Komu se zdá příliš ochotnický dvádelní, tak slyž jsou údajně znak intelligence. "Jednou to snad dokážu..."

"... a ten lov na vlny se odehrával vždy organizovaně...
 (Udě jsou podobní když jsi cizinec sám.
 Tváje hledí nepřátelsky když jsi Ulice jsou hrboľatý když jsi daun")
 J. MORRISON

OBJEDNÁVKOVÝ LIST

Pohlednice č. 1 KS
 2 KS
 3 KS
 4 KS
 5 KS
 6 KS
 7 KS
 8 KS

Absint!
 ČAPKI ČESKODUMAVSKÉHO POSPĚŠNÉHO KROUŽKU

č. 6-10 KS
 UK BAND (kazeta) KS
 Nějáci cizinci (kazeta) KS
 Nějáci cizinci ušklebky (kazeta) KS

FIRMA
 JMÉNO
 ULICE
 MĚSTO
 OKRES
 POŠTA
 PSČ

AKU-AKU

Rozhovor byl pořizen 1. listopadu v Havlíčkově Brodě, na společném koncertu se skupinou IM BOHMISCHEN WALD /Švýcarsko/.

Rozhovor nad pivem s Aku-Aku.

Rozhovor není zaznamenán doslovně jak probíhal, je sestaven podle nejdůležitějších psaných poznámek.

Vysoč-činná: Po dlouhé době hrajete opět v těchto končinách republiky. Co nového u kapely?

Aku-Aku: Nové bude téměř všechno. Zastavujeme činnost. Poslední akce by měla být 13.11.91.

V: ???

A.A: Není to úplné zastavení činnosti, je to spíš tvůrčí pauza. Zjistili jsme, že už několik let hrajeme neustále jedno a to samé. Občas přidáme nějakou novou. Teď máme v úmyslu udělat celý program nový.

V: Znamená to tedy takové zakončení jednoho období, které uzavírá vydání desky?

A.A: Dejme tomu.

V: Jak hodnotíte dnešní akci?

A.A: Celkem to jde, je to dobře připravený, docela pohoda. Dělá to vlastně Fána Tůna, s tím máme dobré zkušenosti i ze Žďáru.

V: Tam jste několikrát hráli, v Hamrech a v Nových Dvorech, ještě za starého režimu. Jak na to vzpomínáte?

A.A: Člověče dobře. Tam bylo vždycky překvapující, jak to bez problémů proběhlo. Žádná policie, kontroly, nic. Alespoň o tom nevíme. Vlastně pohoda jako dnes tady, s tím, že to bylo tenkrát.

V: Ličil Vám Fána situaci nyní, kolem klubu ve Žďáře?

A.A: Něco málo nám říkal. Myšlenka je to výborná a kdyby to vyšlo, tak je to fajn. Rozhodně má naši podporu.

V: Mám Vaši kapelu rád, a tak se snažím sledovat vývoj. Zdá se mi, že Vaše muzika je dravější, ve vystoupení je cítit mnohem větší agresivita.

A.A: To se Ti možná jen zdá, spíš na to víc šere, když na druhý straně je to celkový odraz společnosti. Kolem nás ta agresivita taky roste. To vidíš i na těch lidech co chodí na koncerty.

V: Hraje tady s Vámi kapela IM BOHMISCHEN WALD, jak jste k sobě přišli?

A.A: JÓ, tak to jsme myslím hráli někde na Václaváku, tuším to tam bylo. Přišel za námi kytarista B.I.M. a pozval nás na společné vystoupení do Švýcarska. No a od té doby, to tak nějak spolu táhneme.

V: Potom, co jsem Vás dneska slyšel, mi připadá, že jste nasadili dosti vysokou laťku na to, aby ji B.I.M. vyrovnali?

A.A: Smích. To snad ne. Oni spíš hrajou pohodovou muziku, ale šlape jim to. Je to dáno i jejich jinou mentalitou.

V: V Nových Dvorech jste hráli se Sabotem.

A.A: Zadrž, víc neříkej. Víme, na co se chceš zeptat. Sabot, neskutečná kapela. Výborní lidé. Máme je moc rádi. Nejvíc nás fascinuje jejich zaměstnání.

V: ??? Myslel jsem, že se živí muzikou.

A.A: Ne! Bubenice prodává prezervativy. Kytarista, to je kuchař. Konstruktor všehomíra. A ty Nové Dvory, vydařená akce.

V: Díky za rozhovor.

V současné době Aku-Aku vystupují s novým programem. Premiéra byla 17.1. 1992 v klubu DELTA, v Praze. Doporučujeme.

Zpracoval V. Bukáček

na český venkov jediné revolver
smith a wesson

MANON

(... v objetí s veterinářem)

Narodí-li se na venkově kapela, která chce hrát bigbít a odmítne se vlichocovat do přízně obhroublých okovanců na tancovačkách, je nabílední, že její osud bude strastiplný. Těžko si lze představit takovou existenci bez naprostého a čistého, donkichotského nadšení a víry ve svou věc. Na chrudimsku se našla parta odvážlivců a těžko teď odhadovat kolik větrných mlýnů mají před sebou. Bez výjimky jsou dostatečně protřelí a zralí pro světskou slávu, jenomže nezvolili žádnou ze snadných a neomylných cest. Jejich publikum neharaší řetězy, neduní holými lebkami, neteskní v černém, zadumaně nehladí liščí ohony ani nemává rukama v prvním erotickém vzrušení z blízkosti zbožňovaného pěvce. Jejich publikum je dospělé a lze u něho očekávat určitou dávku inteligence. Moje přirovnání ke Cervantesovu hrdinovi, našťástí kulhá. Manon netrpí iluzemi a dobře ví, že je třeba udělat víc než jen hrát kvalitní muziku. Její manažer, hráč na klávesy a povoláním zvěrolékař, stojí sice nohama na zemi, ale kdo ví, co se odehrává v jeho hlavě. Něco naznačil v nedávných rozhlasových rozhovorech (RADIO RIO a RADIO GOLEM): "Naše hudba patří do Wembley!" Tak přeci mají něco z Dona Quijota.

P.S. 28.3.1992 - Sokolovna Hlinsko v Čechách, křest první SP.
skupiny.

Docela obyčejný pátek.

Sobotní ráno, den poté. A za to, že se bytem nerozléval nemetalový bigbít, ale naopak tiché potůčky Hutkových lidovek, si můžu sám. Na vině je nestrídmost v konzumaci a pocit provinilosti spolu s pevně přilepenou vinětou nasranosti. Tak už je zase nutno chodit na vlak a cestovat za bigbítem div ne jako za bolševika. Je to k pláči, když vlakové soupravy a autička jako za stará vyváží žďárské mladivce po okrese, i dál. Není v tom našem městě kam jít, a hostinští si mnou ruče, vždyť obrát je obrát a přebytečná konzumace člověka, bolí člověka až druhý den. Nechce-li tedy mladivce s mladíci probendit večer za přispění jakési kutálky, nebo noc strávit v soukromí nebo u televize, musí se stát cestovatelem. Ani tehle pátek nebyl výjimkou a za dobrou zábavou bylo nutno vycestovat, už v půl šesté večer. Protože ale Havlíčkův Brod není zase až tak moc daleko, stačilo z tuny lenosti a pohodlnosti v každém z nás ukrojit jen malý kousíček.

v havlíčkobrodském Klubu OSMA se 7.2. odehrál jeden z dalších oblíbených rockových večerů. Návštěvníci se ten večer dočkali dvou kapel, za jejichž přispění se každý jedinec mohl oddávat všemu tomu, za čím přišel a nač měl náladu. Heslo Sex, Drugs and Rock'n roll však neherme doslova. Místní Kejvavý koně v tomto prostředí nehráli poprvé a na rozdíl od mnou posledního shlédnutého vystoupení /Koncert za legalizaci marihuany/, se před muzikanty neproducovaly unylé girls či cosi na ten způsob. Malinko v popředí nyní stála jen souprava el. bicích od nichž si bubeník samo tamo odskočil a zpívat. Samozřejmě až za chodu automatického bubeníka. Pro zpestření zvuku se v některých věcech objevil i saxofon. Kejvavý koně bych nestrčil do žádné ze škatulek punk či metal a jestliže se pánové neurazí, zařadil bych je mezi kapely hrající "docela obyčejný bigbít." A když bigbít, tak samozřejmě kytarový. Ohlédáním vylétlům línám se dnes dokáže ubránit málokdo a taky vlastně proč. Stylová Wistota se hodí do krámu snad jen v ortodoxním vyznavačím nočeho, čehosi určitěho a nikdy ničeho jiného. Co si budeho namlouvát, těch netolerantních rockerů je v městě dost a dost. Kejvavý koně jsou z rodu kapel, jejichž hra by neměla zádnému z vyznavačů "toho pravého" příliš vadit. Proč? V repertoáru KK by si každý posluchač to svoje najít měl. Tahle kapela dokáže potěšit nejen uši, ale zkrátka nepřijdou ani nohy. Druhou kapelou večera byl žďárský Captain Achab Band. A přesto, že má láto kapela poněkud jiné kořeny než Kejvavý koně, tančilo se nezdálo se, že by to návštěvníkům klubu příliš vadilo. Tančilo se a tančilo. Celkový zvuk C.A. Bandu určuje kytarista, leader kapely J. Pavlíček a jestliže prvotní orientace těchto pěti lidí vychází z duchovního odkazu páne Dylana, ubírá se dnes C.A. Band cestou, na níž lze přiklat např. Marka Knopflera. Nedá se ale říct, že by se C.A. Band snažil hrát jako Dire Straits. To jen J. Pavlíček hraje na kytaru obdobným způsobem jako Knopfler. Bez.

C.A. Band
/STARŠÍ FOTO ARCHIV/

trsatka. C.A. Band svou hru zakládá na vyrovnanosti všech nástrojů a lze říci, že jsou podle mého názoru, ideální klubovou kapelou. Neohlušují decibely ani všelijakými extravagancemi a navíc je rozumět i textům. Takže při večerech jako byl podobnou dramaturgií vřele doporučuji. Zvláště když se kapely zhruba po hodině hraní střídají. Jedním z nedostatků některých společných klubových vystoupení je totiž to, že přítomné kapely obvykle bývají obdobného ražení a i když vůbec nemusejí hrát špatně, splývají mnohdy v jednolitou zvukovou stěnu. Ještě stále u nás není mnoho natolik osobitých kapel, které by z řady sobě podobných vykročily tak rázně, že by o ně jeden musel zapomenout. V dobrém slova smyslu.

Celý páteční, havlíčkobrodský večer byl příjemným začátkem víkendů a kdyby zde neměly tak dobré pivo, jistě by v tomto článku zazněly i jemnější nuance onoho večera. A vy, milí mladí přátelé ze žďáru nad Sázavou nezoufejte. I v tomto městě snad jednou nějaký ten klub bude. Nejste-li líní, zatím jezděte. Jste-li líní, čekejte dál na nějakého toho svého godotka. Jestliže ovšem na něco podobného máte vůbec potřebu čekat.

JEN JEDEN ROK ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ?

Slova a zase jen slova. Jsme jimi zahlcováni, zasypáváni, fackováni a peskováni. Slova se nám zavrtávají do uší, plápolají před očima. A nabubřelé, pyšné a lačné věty piné slov nám pronikají do mozku, aby /sotva urazí svoji nutnou cestu/ většinou zduřelé vytryskly nosem ven. V kterémkoli výtisku denního tisku si můžeme vyhledat nemálo uvážlivých moudrostí, tykajících se životního prostředí. Kdykoli ale bychom se mohli cítit mnohými řečnickými obraty a závěry uspokojeni, skutečnými činy jsme naopak znovu a znovu frustrováni. Rozhlas a televize, deníky a týdeníky, měsíčníky a občasníky, schůze a besedy - probíhá totiž právě Rok životního prostředí, takže by mělo být všem vcelku jasné jak se zachovat, jak se k oné věci postavit. Jenže - občánku ty a ty a ty, budeš v první řadě platit!

Chudák občan. Jka jenom on k tomu všemu vlastně přijde ... vždyť on nic, on muzikant. Všechno přeci mají na svědomí ti kdosi neznámí kdesi, ukažme naám hezky na něj! Ale v dobách veskrze neménícího se anonymního, institucionálního rozhodování je nemožné případné jednotlivé viníky najít a vina jednoho či dvaceti by stejně nic nezměnila na dnes daném stavu pro všechny. Výsledkem bezohledně dogmaticky orientované výrobní politiky je "toliko" přečerpání úvěru. Ve všech směrech.

Státu dnes jistě nemilé výsledky statistik ministerstva zdravotnictví vykazují dost nepřijemné skutečnosti. Není už zkrátka proč statistikami se chlubit. Nejen že se nezvyšuje průměrný věk obyvatelstva, ale naopak narůstá počet onemocnění cukrovkou, srdce pracujících v produktivním věku už také nevydrží tolik co kdysi, obezitě se daří dobře jako vždy, tělesnou ochablost mládeže nezakryje ani sebeokázalejší spartakiáda, úmrtnost novorozeňat a procento potratů se nedotýká, jen postižených matek, alergická onemocnění malých dětí přestávají být výjimkou, stejně jako nemoci horních cest dýchacích, poruchy zaživacího traktu nejsou ničím neobvyklým, rakovina brousí smrtce kosu čím dál častěji, drogy a alkoholismus mají potřebné podhoubí na kterém mohou nerušeně bujet a léty k dokonalosti vypěstovaný návyk spotřebního způsobu života valné většiny obyvatelstva se k nám též neobráčí zády k nám.

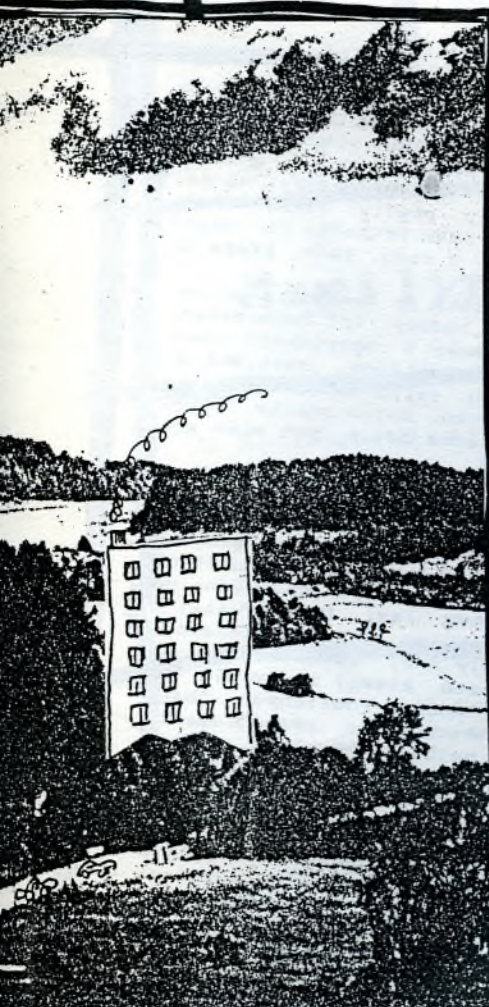
Stávající celosvětová katastrofální ekologická situace snad konečně donutí samotné strůjce bezohledného plenění domácích pozemských statků spolu se samotnými uživateli k činům. Ono životní prostředí poplivané arogantními slinami nemůže dát dohromady ani deset či sto part mladých Brontosaurů, ale radikální řez. Nakonec ani ta trocha snobismu nezaškodí, ekologie je dnes v módě, zvedni teda táto tu plechovku, vyhodíme ju u silnice, tam se to zas tak moc nebere. Svátá pravda. Někdy ten zbylý zbytek po dalším plechovém Chalupářském guláši se mezi porosty borůvek ztratí a hříbečkům modráčkům stejně vyhovuje kyslejší půda no a tu kraječku popílku smeje nějaká ta příští

octová nebeská bouřka. Kolik procent národa je dnes schopno pochopit cosi o kulturním dědictví, které nám zde ti před námi zanechali a zamyslet se i nad kulturou života, který tu zůstane po nás.

- celková kulturní působivost národa, pozakryvaná vydobytky maloměstského chápání života měla postupem nejspíš možnost vykristalizovat v cosi z čehož lze brát, aniž by toho zase tolik kdo chtěl jako protihodnotu zpět. Vždyť pouhé porozumění a nezájem ke všemu, co se děje kolem nikoho mnoho nestojí. Po nás potopa.

Vládní zdroje prostřednictvím veškerých sdělovacích prostředků pofňukávají o nedostatku financí, jichž se zkrátka nedostává a vzhledem ke stavu naší ekonomiky je i přejmé, že ani rychle nebudou. A když, tak snad na úkor čehosi jiného. Konečně, proč ne? Finanční efekt by snížením početních stavů represivních složek ministerstva vnitra a ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ i stě nebyl zanedbatelný a par milionů složených na konto ministerstva obrany by se také vyjímalo lépe na pročištění odpadů naší chaotické výrobní sféry - atmosféry. Na určitých místech prostě finanční prostředky nejsou a naopak na místech kde by se nějaké našly s nimi lze jen těžko disponovat jinak, než k čemu jsou v rámci určitého fondu určeny. Mnohdy jsou takto statistice utráceny i tam, kde jich není akutně třeba. A to je jen z jediného důvodu - že totiž vyčerpány být musí a předpisy jiné využití nedovolují.

Výraz ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ musíme chápat komplexně, není to přeci jen problém popílku, smogu, kyselých dešťů, dusičnanů, freonů a zhovadilých milovníků víkendových lesních povyražení. Nesmíme zapomínat ani na více než třicetileté bezuzdé drancování lesních porostů k získávání devizových prostředků, potřebných ke zlepšení platební bilance našeho státu, našeho hospodářství. Zbyly nám tedy z velké části těžbou zaneřádné lesy, eroze, polomy. Máme rychlenou zeleninu, stačila by tedy jen maličkost - rychlené lesy. Vždyť strom vyroste zhruba asi tak za 80 let. Stejně macešky jako samotný stáť se ale k české krajině zachovaly i jednotlivé součásti národního hospodářství - výrobní podniky a organizace všeho druhu. Zde totiž z jejich strany nejde jen o notoricky známé výsledky výrobních procesů. Mnohé z podniků si za léta existence vypěstovaly domácí výlučnost, prodělečnost, malou konkurenceschopnost. Ani tyto chronické neduhy ovšem nikomu ani zdaleka nevadí v tom, aby si ještě jednou neuplivaly.

vysoko a pokud jde o celkové sociální zabezpečení, je to
soulasit. Hlady zde rozhodně nikdo neumře. Překotná snaha v péči
o člověka má ovšem i své stinné stránky. Z násilněná příroda ve
svém nitru ukrývá nemálo cizorodých tělísek, která se pomalu ale

jistě začínají podobat rakovinnému bujení, proti kterému / stejně
jako v lidském těle / lze zahájit účinnou léčbu jedině v tom
případě, začne-li včas. Mnoho míst ČSR je označeno za rekreační
oblasti, takže by mělo být jen v pořádku, jestliže se jich
patřičně využívá. Slovo využití se ovšem dost podobá slovu
zneužití, takže se nabízí otázka, kam až jsme to všemožnou péčí o
člověka dospěli. Národ nejsme jen my, lidé - národ představují i
nesčetné instituce, výrobní i nevýrobní organizace,
zaměstnávající potřebné pracovní síly o něž je třeba se také
nějakým způsobem postarat. Jedním z příkladů může být vznik
poválečného fenoménu - rekreace s ROH. Dlouholeté hromadné
stěhování odborářů do všech možných koutů republiky za odдыхem
přináší své plané plody právě dnes. Kolik kdo z nás rekreačních
lokalit poznal i ve svém nejbližším okolí nechám na uvážení
každému jedinci, ale v každém případě se na rychlém chátrání
přírody kolem nás podepsala i nespočítatelná stavení, rozsetá
bez většího uvážení po všech pohořích naší země. Chaty, baráky,
hotely, ozdravovny, rehabilitační zařízení, rekreační zařízení i
sportovní střediska se všemi možnými areály jistě slouží a
sloužit budou pracujícím k relaxaci - zahánět myšlenky na
zbytečně roztopené tavicí pece, dusné školy a kanceláře, stresy
apod. Bylo vybudováno hodně mamutích rekreačních zařízení s
kapacitou i 300 osob + odpovídající počet personálu. V
socialistickém státě si mamuty mohou dovolit jen mamutí
organizace jako je ÚRO, takže zbývající většina budov mezi lesy a
rybníky patří továrnám a jiným organizacím a obsah zpravidla
nepřesahuje 100ks. A přes nepřilíš velké omezení se zvesela znovu
a znovu staví dál a dál, znovu přestavuje a upravuje, rozšiřuje.
Jenomže všeho moc škodí a stokrát nic i vola umožilo!

Šumava, Jizerské hory, Krušné hory, Krkonoše, Orlické hory,
Jeseniky, Beskydy jsou přecpány dusajícím národem domácím i
zahraničním a snad se vbzku dočkáme i chvíle, kdy na vrchol
Ještědu /zítra to může být jiná hora/ konečně zavítá některý ze
známých hollywoodských režisérů, natočit exteriéry svého
nejnovějšího hororu. Za devizy.

HORÁM ZVONÍ HRANA, HURÁ NA VYSOČINU !

b/

Českomoravská vrchovina byla odjakživa známa jako chudý,
kamenitý a čistý kraj. Pole za polem každé jaro kamením
požehnána, skromné baráčky krčící se ve stínu majetnějších
statků. Krajina panenská, opomíjená, krajina poněkud stranou.
Kdysi.

Dnes je mezi kopečky k vidění stejný život jako kdekoli jinde.
Stírá se rozdíl mezi městem a vesnicím, i mezi donedávna čistou
krajinou a průmyslovými aglomeracemi. V celé své kráse už i taď
postává hochštapler průmysl, ale protože kamením se lidé dost
dlouho žít nedokáží, nemůžeme mu to zase tak moc zazlívát. Není
ovšem průmysl jako průmysl, takže relativně čisté ovzduší

Vysočiny už také není to co kdysi /ale ono toho dřív není už
hodně/ a své dělá i vzdušně proudění export - import. Protože se
exhaláty místním lesům přeci jenom ještě poněkud vyhýbají, láká
nevyšoká pahorkatina opět k odдыхu a kochání se. I unás na
Vysočině ovšem i smrky s ostatními jehličnany přicházejí na to,
že nejnovější světový trend je - nazrly přeliv. Takže i zde
nastoupila civilizační politika státu a jako hříbečky po dešti
vyrostla a rostou rekreační domy - asi z rodu těch, které už
vyšší masivy nestačily vstřebat.

Lesy řídnu a řídnu, asfaltové parkoviště se lesknou mogulem,
vodní plochy nepřibývají, brizolitové budovy čpí kuchyňskými
výpary, motorová populace popíjí své moky v hospůdkách všech
cenových relací, sluníčko taje na všechny stejné, smetiště za
vesnicemi už nikoho nestráší ani ve spánku, je tu další meliorace
jako prostředek živné síly roztoku pokroku, kolem značky POZOR
ZVĚŘ! právě projíždí kolona Liazů s nákladem betonových stěn pro
nové rekreační středisko pro takypotřebné.

Jako vzorový příklad naprosto neuvážené, mylné a nebojím se
řici i zločiné výstavby dalšího monstra ROH jsem si vybral právě
dokončovanou stavbu budovy s kapacitou 240-300 lidí + 60
zaměstnanců přímo v srdci Žďárských vrchů. Už jen za samotné
architektonické řešení, by odpovědný, státem vyučený umělec,
zasluhoval postavit před soud. Zmíněná budova je postavena na
břehu Milovského rybníka u obce Milovy /asi 10 obyvatel s
razítkem trvalého pobytu/ patří do okresu Žďár nad Sázavou.
Rekreační zařízení bude v provozu po celý rok, takže krajina si
neodpočine ani v zimě, kdy počet turistů klesal zpravidla na
třetinu. Přímými sousedy monstra je mnoho rozličných chat,
chatiček a budov sice podstatně menších, ale připočteme-li
ostatní "stovkové" chaty - podnikové z nejbližšího okolí, můžeme
si udělat celkem dobrou představu o míře zalidnění. Milovský
rybník /6,5 ha/ přitom v letní sezóně využívá veškeré osazenstvo
všech podnikových i soukromých stavení i s campem. K těmto se
přidávají stovky občanů z nedalekých vesnic spolu s "jen"
projíždějícími. Asi o kilometr dál je nedávno napuštěný rybník
Blatinský /1ha/, ke kterému se ovšem vydá málokdo. Mimo několika
soukromých objektů zde není žádné sociální zabezpečení. V
nejbližším okolí pak zbývá už jen rybník Křižánecký /6 ha/, v asi
3km vzdálené obci Křižánky. Ale i zde jsou podniková stavení a
zástupy "lufťáků".

přírody jediným viditelným kladem celého, pro tento kousek odpadních vod, na kterou se napojily i všechny větší rekreační objekty. Takže nakonec díky za monstrum s čističkou, bez monstra by čističky nejspíš nebylo. Z celkem poklidného místačka na mapě okresu se tedy stává /aniž by o to kdokoli z domorodců v nejmenším stál/, čím dál více mravenišť /nevím, nevím jestli jsem je právě neurazil/, se kterým by časem i leckterý hygienik mohl mít kupu starostí. Hezké a zdravé životní prostředí máme jen

Jedno a jestliže se k působení průmyslu přidá i další nenápadný šinitel - masa jedinců, těžko kdo dokáže odhadnout, kdy všemu bude konec. Osvěta lidských slov se tak zde opět setkává, s devastačním úsilím člověka, převychovávaného a převychovaného k obrazu, který se snad už ani jemu samotnému nemůže zdát zcela v pořádku.

Hlasuji tímto za okamžité, definitivní a neodvolatelné S T O P! jakékoli další výstavbě rekreačních zařízení v celé ČSR. 100%ní využití stávajících objektů by mohlo stačit.

Hlasuji tímto za zákaz dalších staveb v pohorích celé ČSR - pro jakékoli účely jakýchkoli organizací, jakkoli politicky zdůvodnitelných.

Zakaz pro všechny a za všechny.

květen 1989, -pr-

Tento článek vyšel ve "VYSOČ.-ČINĚ" č. 1. S odstupem času se několik málo věcí změnilo. Přesto si myslíme, že je i dnes natolik aktuální, že s ním chceme seznámit mnohem více lidí, než se podařilo při prvním vydání.

P.S: Vánujeme ho našim vládam, které měly před velmi krátkou dobou možnost vést na Milovech, přímo v popisovaném objektu /dnes již nazvaném "Devět skal"/, jednání o naší další budoucnosti našeho státu. Doufáme, že nebude stejně churná, jako je churná výše zmíněná budova.

redakce

Agentura AZYL CICHR SOUND

uvádí skupinu

Marilyn s Army

5.3. Bratislava, 6.3. Uh. Hradiště, 7.3. Jihlava,

8.3. Brno, 9.3. Praha - Bunkr, 10.3. Litvínov, 11.3. Plzeň.

Proč
čista
stránka ?

zde mohl být
vaš členek !

Nezávislý kulturní samizdat "VYSOČ. - ČINNÁ"

Vychází pod KRUHEM NEZÁVISLÉ KULTURY,
vydává NEZÁVISLÉ TISKOVÉ A DOKUMENTAČNÍ
STŘEDISKO "VYSOČ. - ČINNÁ".

Kontaktní adresy:

R. Neuwirth, Studentská 10/48, Žďár n. Sázavou 4
591 01

V. Bukáček, Tvrz č. 6, Žďár n. Sázavou 1, 591 01
Redakce se zákonitě neztotožňuje s obsahem všech
otištěných příspěvků.

Použité fotografie, pokud není uvedeno jinak, jsou
použity z archívu střediska.

Vychází občas, jak materiály a finance dovolují.

~~Prac
zista
strajka 2~~

~~zde
Wid
Wid~~

Yonah, obdar, job wafaraly a vionc...